MEL-LGGRTC-02

PAPILDOMAS PRAŠYMAS DĖL DOKUMENTŲ, METODIKOS PAAIŠKINIMO, NEPATEIKIAMŲ DOKUMENTŲ SĄRAŠO IR DOKUMENTŲ IŠSAUGOJIMO

Kam: Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrui (LGGRTC), Didžioji g. 17/1, LT-01128 Vilnius; centras@genocid.lt

Nuo: Grant Arthur Gochin, Lietuvos Respublikos pilietis

Data: 2026 m. rugsėjo 26 d.

Kalba: prašymas pateikiamas anglų ir lietuvių kalbomis (Taisyklių 24.1 papunktis). Lietuvių kalba nėra mano gimtoji kalba; tekstas lietuvių kalba yra vertimas. Esant tekstų lietuvių ir anglų kalbomis neatitikimų, viršenybę turi tekstas anglų kalba.

Nuoroda: MEL-LGGRTC-02 (papildo 2026 m. rugsėjo 25 d. prašymą MEL-LGGRTC-01)

Dėl: Adolfo Ramanausko; Centro atlikto sąrašų, susijusių su Josephu A. Melamedu ir Lietuvos žydų asociacija Izraelyje, patikrinimo; patikrinimo metodikos; pirminių dokumentų; nepateikiamų dokumentų; dokumentų išsaugojimo

Santykis su prašymu MEL-LGGRTC-01

Šis prašymas papildo 2026 m. rugsėjo 25 d. prašymą MEL-LGGRTC-01. Jis to prašymo neatšaukia, nepakeičia, nesiaurina ir jo nepanaikina. Pagal MEL-LGGRTC-01 jau prašomi dokumentai turėtų būti toliau nagrinėjami pagal tą prašymą. Šiuo prašymu siekiama gauti papildomų dokumentų, sąrašų, informacijos apie dokumentų kilmę ir metodikos paaiškinimų, kurių MEL-LGGRTC-01 visiškai neapima.[1]

Jeigu A dalyje prašomas dokumentas taip pat atitinka MEL-LGGRTC-01, prašau jį pateikti vieną kartą ir nurodyti, pagal kurį prašymą jis pateikiamas.

I. Prašymo tikslas

Prašau pateikti dokumentus ir paaiškinti metodiką, susijusią su Centro atliktu Adolfo Ramanausko veiklos tyrimu, vertinimu ir istorinėmis išvadomis, įskaitant Centro atliktą kaltinimų, kilusių iš medžiagos, susijusios su Josephu A. Melamedu ir Lietuvos žydų asociacija Izraelyje, patikrinimą.

Šį prašymą lėmė dokumentiniai klausimai, kurie, išnagrinėjus šiuo metu prieinamus šaltinius, lieka neišspręsti.

Tikslas nėra prašyti Centro perimti mano istorines išvadas ar spręsti kokį nors teisinės atsakomybės klausimą. Tikslas – nustatyti paties Centro išvadų dokumentinį ir metodinį pagrindą, nustatyti, kokie įrodymai buvo išnagrinėti, kaip buvo vertinami prieštaringi ar neišsamūs įrodymai, ir atskirti išvadas, pagrįstas tiesioginiais įrodymais, nuo išvadų, grindžiamų tuo, kad įrodymų nerasta.

[1] Grant Arthur Gochin – Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrui, prašymas MEL-LGGRTC-01 „Dėl 2009–2012 m. Joseph A. Melamed / Lietuvos žydų asociacijos Izraelyje sąrašų tyrimo bylos“, 2026 m. rugsėjo 25 d., išsiųstas elektroniniu paštu centras@genocid.lt (dviem kalbomis; pasirašytas kvalifikuotu elektroniniu parašu).

Centro išvados dėl Adolfo Ramanausko naudojamos oficialiuose Lietuvos istoriniuose leidiniuose ir viešuose pareiškimuose.[2] [3] Todėl jų dokumentinis pagrindas, atkartojamumas ir tai, kaip vertinami prieštaraujantys įrodymai, yra teisėto visuomenės ir mokslinio intereso dalykas. Šį prašymą teikiu kaip Lietuvos Respublikos pilietis ir kaip Holokausto ir genocido studijų doktorantas.

Prašau Centro atsakyti į toliau pateiktus dokumentinius klausimus pagal standartus, kuriuos jis paprastai taiko istoriniams tyrimams.

Teisinis pagrindas. Šis prašymas teikiamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymu (Nr. VIII-1524), pagal kurį prašymai dėl duomenų teikimo teikiami ir nagrinėjami Viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka (13 straipsnio 1 dalis); Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymu (Nr. VIII-1234); Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875; ir, kiek taikytina, Lietuvos Respublikos dokumentų ir archyvų įstatymu. A dalyje prašoma esamų dokumentų ir informacijos. B, C ir D dalyse prašoma išnagrinėti klausimus ir pateikti aiškų bei argumentuotą rašytinį atsakymą, atitinkantį Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintą išsamumo principą.

Atsakymo terminas. Pagal Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio 4 dalį sprendimas dėl prašymo turi būti priimtas per 20 darbo dienų nuo prašymo gavimo dienos. Kai dėl objektyvių priežasčių per šį terminą sprendimas negali būti priimtas, terminas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Jeigu terminas bus pratęstas, prašau apie tai pranešti raštu, nurodant pratęsimo priežastis, tos nuostatos nustatytu terminu.

Dalinis pateikimas ir persiuntimas. Jeigu dalis prašomo dokumento patenka į Teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo 2 straipsnio 2 dalyje nustatytą išimtį, prašau pateikti išimčiai nepriskirtiną dalį pagal to įstatymo 14 straipsnio 3 dalį. Jeigu kuri nors šio prašymo dalis nepriklauso Centro kompetencijai, prašau ją persiųsti kompetentingam viešojo administravimo subjektui per Viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 4 dalyje nustatytą terminą ir apie tai man pranešti. Jeigu prašomi dokumentai perduoti kitai institucijai ar saugotojui, prašau prašymą persiųsti vadovaujantis Teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo 14 straipsnio 5 dalimi.

Santykis su ankstesniais prašymais. Šis prašymas papildo 2026 m. rugsėjo 25 d. prašymą MEL-LGGRTC-01. Iki šiol iš Centro nesu gavęs jokio atsakymo dėl Adolfo Ramanausko. Kiek kuris nors šio prašymo punktas sutampa su MEL-LGGRTC-01, šiuo prašymu pateikiama papildoma dokumentinė medžiaga, šaltinių nuorodos, metodiniai klausimai ir faktiniai duomenys, nurodyti B.2, B.4, B.7 ir B.8 dalyse. Todėl prašau bet kurį sutampantį punktą nagrinėti kartu su šia papildoma medžiaga ir nelaikyti jo nepakitusiu pakartotiniu prašymu.

---

[2] Lietuvos Respublikos ambasada Kanadoje, „Adolfas Ramanauskas – Vanagas“, https://ca.mfa.lt/en/news/71/adolfas-ramanauskas-vanagas:978 (nurodoma, kad A. Ramanauskas pasitraukė iš savisaugos būrio 1941 m. liepos 15 d., vokiečių kariams būrį nuginklavus).

[3] Mindaugas Jackevičius (DELFI.lt), „Į mišką A. Ramanauskas-Vanagas išėjo neištvėręs KGB reikalavimo sekti mokinius“, perspausdinta LRT, 2017 m. lapkričio 3 d., https://www.lrt.lt/naujienos/lietuvoje/2/192096/i-miska-a-ramanauskas-vanagas-isejo-neistveres-kgb-reikalavimo-sekti-mokinius (interviu su Dariumi Juodžiu, nurodytu kaip Centro vyriausiasis istorikas, skaitęs A. Ramanausko bylą).

Informacija apie apskundimą. Prašau atsakyme nurodyti taikytiną apskundimo tvarką, kompetentingą skundą nagrinėjančią instituciją ar institucijas ir skundo padavimo terminą, kaip reikalaujama Taisyklėse ir Viešojo administravimo įstatymo 14 straipsnyje.

II. Dabartinė dokumentinė padėtis

Remiantis šiuo metu man prieinamais šaltiniais, tarp kurių nėra paties Centro visos vardinio lygmens darbo bylos, nesu nustatęs, kad Adolfas Ramanauskas asmeniškai dalyvavo Holokausto nusikaltimuose.

Kartu keli esminiai teiginiai lieka neišspręsti, įskaitant:

- dokumentinį pagrindą, kuriuo remiantis nustatyta A. Ramanausko vadovavimo ar ginkluotos veiklos 1941 m. vasarą pabaiga;
- prieštaringas chronologijas, susijusias su maždaug 1941 m. liepos 7 d., 1941 m. liepos 15 d. ir nurodomu partizano surašytu dokumentu, liudijančiu apie veiklos pabaigą 1941 m. rugpjūtį;
- ankstesnio su A. Ramanausku siejamo dalinio ir vėlesnio 38 vyrų dalinio, siejamo su atsargos leitenantu Jakavoniu, santykį, jeigu toks buvo;
- ar buvo atliktas šių dalinių asmenų sudėties palyginimas pagal pavardes;
- retrospektyvių parodymų, kuriuose yra ir galimai palankių, ir galimai nepalankių elementų, vertinimą;
- įrodomąją reikšmę, suteiktą vėlesniems dokumentams, kurie A. Ramanauską nurodo buvus Druskininkuose;
- tikslią Centro tyrėjams priskiriamą išvadą dėl to, ar buvo rasta A. Ramanauską inkriminuojančių įrodymų; ir
- svarbiausia šiam prašymui – tai, kad viešai neprieinamas nei A. Ramanauskui skirtas darbo lapas, nei šaltinių sąrašas, paieškos žurnalas, vardinio lygmens vertinimas ar lygiavertė darbo byla, kuria grindžiama Centro išvada.

Todėl pagrindinis prašymas paprastas: prašau parodyti, kaip Centras priėjo prie savo išvados dėl Adolfo Ramanausko.

A dalis. Esami dokumentai ir sąrašai

Prašau nurodyti ir, kiek tai teisiškai leidžiama, pateikti toliau nurodytų dokumentų, susijusių su Centro atliktu Adolfo Ramanausko patikrinimu, susijusiu su Joseph A. Melamed / Lietuvos žydų asociacijos Izraelyje medžiaga, kopijas.

A.1 A. Ramanausko patikrinimo byla

A1. Bet kokį A. Ramanauskui skirtą darbo lapą, vertinimo lapą, tyrimo formą, lentelę, duomenų bazės įrašą, tarnybinį raštą, ataskaitą, užrašą, analitinę santrauką ar lygiavertį darbo dokumentą.

A2. Bet kokį šaltinių sąrašą, kuriame nurodyta, kokia archyvinė, publikuota, liudijimų ar antrinė medžiaga buvo išnagrinėta A. Ramanausko atžvilgiu.

A3. Bet kokį paieškos žurnalą, kuriame užfiksuoti naudoti archyvai, saugyklos, duomenų bazės, fondai, apyrašai, bylos, asmenvardžiai, rašybos variantai, pseudonimai,

partizaniniai slapyvardžiai, sovietiniai slapyvardžiai, kodiniai vardai ar kiti paieškos terminai.

A4. Bet kokį dokumentą, kuriame nurodytas tyrėjas ar tyrėjai, atlikę A. Ramanausko vertinimą.

A5. Bet kokį dokumentą, kuriame nurodyta, kas prižiūrėjo, peržiūrėjo, patvirtino, pakeitė ar priėmė galutinę išvadą.

A6. Bet kokį metodinį nurodymą, klasifikavimo vadovą, tyrimo protokolą, įrodinėjimo standartą, kodavimo sistemą, vidaus gaires ar kitą dokumentą, reglamentuojantį, kaip buvo vertinami Melamedo medžiagoje nurodyti asmenys.

A7. Bet kokį dokumentą, kuriame apibrėžtos kategorijos, į kurias buvo priskiriami tikrinti asmenys.

A8. Bet kokį dokumentą, paaiškinantį skirtumą tarp: įrodymų, tiesiogiai paneigiančių kaltinimą; nepakankamų įrodymų; įrodymų nerasta; neišspręstų įrodymų; prieštaringų įrodymų; ir įrodymų, tiesiogiai patvirtinančių kaltinimą.

A9. Bet kokį A. Ramanausko vertinimo projektą ar ankstesnę versiją, jeigu ji išsaugota.

A10. Bet kokias vidaus pastabas, peržiūros užrašus, pataisymus ar pakeitimus, susijusius su išvada dėl A. Ramanausko.

A11. Bet kokį dokumentą, kuriame nurodyti vertinimo metu nagrinėti prieštaraujantys ar nepalankūs įrodymai.

A12. Bet kokį dokumentą, rodantį, ar prieštaraujantys įrodymai buvo atskirai užregistruoti ar aprašyti.

A13. Bet kokį dokumentą, rodantį, ar Centras ieškojo medžiagos už Lietuvos ribų.

A14. Bet kokį dokumentą, rodantį, ar buvo vertinami užsienio archyvų fondai, išgyvenusiųjų liudijimai, pokario parodymai, vokiečių dokumentai, sovietiniai dokumentai, partizanų dokumentai, savivaldybių dokumentai, policijos dokumentai, kooperatyvų dokumentai ar kariniai dokumentai.

A15. Bet kokį dokumentą, paaiškinantį, kokia įrodomoji reikšmė suteikiama nesėkmingai paieškai.

A.2 Sąrašo patikrinimo pavedimas ir rezultatas

A16. Vyriausybės pavedimą ar kitą dokumentą, kuriuo Centrui pavesta patikrinti Lietuvos žydų asociacijos Izraelyje paskelbtą maždaug 4 233 asmenų sąrašą, kaip pranešta 2013 m. spalį,[4] įskaitant bet kokias užduoties sąlygas, apimtį, terminą ir nurodymą dėl atsiskaitymo.

A17. Galutinę ataskaitą, rezultatą ar kitą raštą, kuriuo Centras perdavė šio patikrinimo rezultatus Vyriausybei ar kitai pavedimą davusiai institucijai, kartu su lydraščiu ir priedais.

[4]Delfi.lt, 2013 m. spalio 25 d. pranešimas apie Centro atliktą Lietuvos žydų asociacijos Izraelyje paskelbto sąrašo tyrimą, originalas lietuvių kalba: https://www.delfi.lt/mokslas/laisves-kovu-anatomija/po-lietuviu-tyrimo-litvaku-sudarytame-zydsaudziu-sarase-nauji-itariamieji.d?id=63132320; vertimas į anglų kalbą (Geoff Vasil), Defending History, https://defendinghistory.com/60176/60176. Pranešime teiginiai priskiriami Centro atstovei spaudai Vilmai Juozevičiūtei ir tyrimo koordinatoriui Alfredui Rukšėnui.

A18. Centro dokumentą, kuriame užfiksuota 2013 m. spalį paskelbta išvada dėl Adolfo Ramanausko (žr. B48–B56).

A.3 Vėlesnis išvados dėl A. Ramanausko naudojimas

Prašau nurodyti, kiek tokie dokumentai yra Centre:

A19. Dokumentus, kuriuose nurodyta kiekviena Lietuvos valstybės institucija, kuriai Centras pateikė savo istorinę išvadą dėl A. Ramanausko.

A20. Dokumentus, kuriuose nurodytas kiekvienas prokuroras, policijos institucija, ministerija, teismas, parlamentinė institucija, savivaldybė, Prezidento kanceliarija, Vyriausybės įstaiga ar kita valdžios institucija, kuriai Centras perdavė išvadą ar pirminį tyrimą.

A21. Dokumentus, rodančius, ar kartu su perduota išvada buvo perduotas pirminis darbo lapas ar šaltinių byla.

A22. Dokumentus apie gavėjų institucijų prašymus pateikti patvirtinančius dokumentus.

A23. Dokumentus apie bet kokį vėlesnį išvados dėl A. Ramanausko persvarstymą, peržiūrą, pakeitimą, patikslinimą ar atnaujinimą.

A24. Bet kokį esamą registrą, rodyklę, korespondencijos žurnalą, dokumentų valdymo sistemos išrašą ar kitą esamą dokumentą, pakankamą nustatyti Centro siunčiamą korespondenciją dėl Adolfo Ramanausko nuo 2017 m. sausio 1 d. iki dabar, įskaitant, kiek tai užfiksuota, datą, registracijos ar nuorodos numerį, siuntėjo padalinį, gavėją instituciją, dalyką ir priedus, įskaitant korespondenciją prokurorams, ikiteisminio tyrimo įstaigoms ir teismams; ir, kiek atskleidimas teisėtas, tos korespondencijos kopijas.

Neprašau pateikti privilegijuotų pranešimų ar medžiagos, kurios atskleidimą draudžia įstatymas. Jeigu dokumentas nepateikiamas, prašau taikyti C dalį.

B dalis. Metodiniai ir administraciniai paaiškinimai

Jeigu į toliau pateiktą klausimą galima atsakyti nurodant esamą Centro dokumentą, prašau jį nurodyti. Jeigu tokio dokumento nėra, prašau tai nurodyti.

B.1 Centro išvados reikšmė

B1. Prašau tiksliai nurodyti, kuris iš šių teiginių tiksliausiai apibūdina Centro išvadą dėl A. Ramanausko:

(a) kaltinimas buvo tiesiogiai paneigtas;

(b) kaltinimą patvirtinančių įrodymų nerasta;

(c) rasti įrodymai buvo nepakankami kaltinimui pagrįsti;

(d) turimi įrodymai buvo prieštaringi;

(e) klausimas liko neišspręstas;

(f) padaryta kita išvada.

Jeigu buvo pavartota kita formuluotė, prašau ją pateikti tiksliai. Taip pat prašau nurodyti įrodymus, kuriais grindžiamas toks priskyrimas.

Šis skirtumas yra esminis. „Įrodymų nerasta“ ir „kaltinimas paneigtas“ yra skirtingi istoriniai teiginiai. Prašau Centro nurodyti, kurį teiginį pagrindžia jo faktiškai atliktas tyrimas.

B2. Ar Adolfas Ramanauskas buvo tarp asmenų, kurie faktiškai buvo tikrinami tikrinant Asociacijos sąrašą?

B3. Kokia tiksli kodinė ar kategorijos išvada jam buvo priskirta ir į kurią iš paskelbtų apibendrintų grupių (įskaitant nurodytus 1 070 asmenų, padalytus į 534 tiesioginius ir 536 netiesioginius dalyvius, ir nurodytus 985 papildomus asmenis) jis buvo arba nebuvo įskaičiuotas?

B4. Ką ši klasifikacija reiškė pagal patikrinimo metodiką?

B5. Ar jo klasifikacija buvo pakeista kuriuo nors patikrinimo etapu? Jei taip, kada, kas ją pakeitė ir kokiu pagrindu?

B.2 1941 m. vasaros chronologija

Šiuo metu prieinamuose šaltiniuose nurodomos skirtingos A. Ramanausko vadovavimo, dalinio ar veiklos 1941 m. vasarą trukmės datos.

B6. Kuris pirminis dokumentas ar dokumentai pagrindžia Centro naudojamą veiklos pabaigos datą?

B7. Ar Centras laiko maždaug 1941 m. liepos 7 d. atitinkama pabaigos data? Jei taip, kuris dokumentas tai pagrindžia?

B8. Ar Centras yra išnagrinėjęs šaltinį, kuriuo grindžiama Lietuvos Respublikos ambasados Kanadoje paskelbta oficiali biografija, kurioje nurodyta, kad atitinkamas dalinys buvo nuginkluotas 1941 m. liepos 15 d.? Ar Centras šią biografiją pateikė, peržiūrėjo ar patvirtino?

B9. Jeigu Centras pripažįsta kitą nei liepos 15 d. datą, kokie įrodymai paaiškina šį skirtumą?

B10. Ar Centras išnagrinėjo bet kokį vėlesnį partizano surašytą tarnybos ar biografinį dokumentą, susijusį su A. Ramanausko tarnyba ar vadovavimu po tų datų, įskaitant 1949 m. gruodžio 30 d. surašytą dokumentą, kuriame nurodoma tarnyba vado pareigose Druskininkuose nuo 1941 m. birželio 22 d. iki 1941 m. rugpjūčio?[5]

B11. Jei taip, prašau jį nurodyti pagal archyvą, fondą, apyrašą, bylą, tomą, lapą ar kitą tikslią nuorodą.

B12. Jeigu Centras susidūrė su akivaizdžiai prieštaringais 1949 m. dokumentais ar nuorodomis, kaip šie prieštaravimai buvo išspręsti?

B13. Jeigu Centras tokių dokumentų neišnagrinėjo, ar jis laiko savo ankstesnę išvadą išsamia, nepaisant to, kad šie dokumentai buvo nustatyti vėliau?

Klausimas nėra tai, ar vėlesnė data įrodo nusikalstamą veiką. **Vėlesnė pabaigos data savaime nusikalstamos veikos neįrodytų.** Klausimas yra tai, kokią datą naudojo Centras ir kodėl.

B.3 Ankstesnis dalinys ir vėlesnis 38 vyrų dalinys

1941 m. liepos 18 d. to meto policijos pranešime minimas 38 vyrų lietuvių partizanų dalinys, vadovaujamas atsargos leitenanto Jakavonio, kuris, kaip nurodoma, padėjo policijai perkelti

[5] „Laisvės kovotojo partizano pareigų Tėvynei lapas“, sudarytas 1949 m. gruodžio 30 d., spausdinta nuoroda „LYA F. K-1 ap. 58 b. 44618-3 T. 1 0 l.111-113“, kaip nurodyta: Evaldas Balčiūnas, Defending History, 2019 m. gegužės 13 d. (B priedas). Spausdintas tomo žymuo dviprasmiškas (1 tomas, 10 tomas arba perrašymo klaida). Atskirai nurodyta nuoroda į panašiu pavadinimu 1949 m. kovo 30 d. dokumentą, 19 tomas, 266 lapas, išsaugoma kaip nuorodų prieštaravimas ir su pirmiau nurodyta nesujungiama.

žydus į atskirą kvartalą.[6] A. Ramanauskas 1957 m. parodymuose sovietų nelaisvėje su juo siejamą dalinį apibūdino kaip „kuopą“, kurioje kartais buvo tik 18 vyrų.[7]

Šiuo metu turimi įrodymai nenustato, kad Adolfas Ramanauskas asmeniškai priklausė Jakavonio daliniui ar jam vadovavo. Trūkstama grandis – asmenų sudėties sąsaja. Prašau nurodyti, ar Centras, vertindamas A. Ramanauską:

B14. ieškojo su juo siejamo ankstesnio dalinio asmenų sąrašo;

B15. ieškojo vėlesnio 38 vyrų dalinio asmenų sąrašo;

B16. palygino abu dalinius pagal pavardes;

B17. ieškojo ginklų grąžinimo dokumentų;

B18. ieškojo nuginklavimo dokumentų;

B19. ieškojo perkėlimo ar reorganizavimo įsakymų;

B20. ieškojo budėjimo sąrašų;

B21. ieškojo darbo užmokesčio ar aprūpinimo dokumentų;

B22. ieškojo savivaldybės ar policijos dokumentų, kuriuose nurodyti atskiri nariai;

B23. ieškojo liudytojų parodymų, kuriuose nurodyti asmenys;

B24. ieškojo korespondencijos dėl reorganizavimo po nuginklavimo datos; arba

B25. kitaip tikrino dalinių tęstinumą.

Jeigu palyginimas pagal pavardes nebuvo atliktas, prašau paaiškinti, ar Centras vis dėlto atmetė asmenų sudėties tęstinumo galimybę, ir, jei taip, kokiu įrodomuoju pagrindu.

B26. Ar Centras vertino Alytaus apskrities saugumo vado planą, kuriame numatyta 80 partizanų Druskininkuose ir nustatyta įstojimo priesaika,[8] ir, jei taip, kokią įrodomąją reikšmę jis suteikė šiam planui apibūdindamas Druskininkų dalinius?

Dar kartą pabrėžiu: prašyme netvirtinama, kad tęstinumas egzistavo. Klausiama, ar ši galimybė faktiškai buvo ištirta prieš padarant galutinę istorinę išvadą.

B.4 Nurodomas Centro teiginys apie dalinį

2014 m. antriniame leidinyje perspausdintas tekstas, kurį leidinys priskiria Centrui ir kuriame iš esmės teigiama, kad su Adolfu Ramanausku siejamas dalinys atliko tik sargybos pareigas ir nevykdė jokių baudžiamųjų veiksmų, nes jau veikė policijos struktūros.[9]

---

[6] 1941 m. liepos 18 d. policijos pranešimas, cituojamas kaip Lietuvos centrinis valstybės archyvas (LCVA), f. R-1436, ap. 1, b. 29, l. 67, kaip nurodyta paskelbtoje antrinėje literatūroje (B priedas). Nurodyta nuoroda; autoriaus su originalu dar nepatikrinta.

[7] Adolfo Ramanausko parodymai sovietų nelaisvėje, 1957 m., kuriuose dalinys apibūdinamas kaip „kuopa“, kurioje kartais buvo tik 18 vyrų. Archyvinės nuorodos autorius neturi; Centro prašoma ją nurodyti.

[8] Alytaus apskrities saugumo vado planas, cituojamas kaip LCVA, f. R-1436, ap. 1, b. 29, l. 12–14, kaip nurodyta: E. Balčiūnas, Defending History, 2019 m. gegužės 13 d. (B priedas). Nurodyta nuoroda; su originalu dar nepatikrinta.

[9] Evaldas Balčiūnas, „Footprints of Adolfas Ramanauskas-Vanagas in the Mass Murder of the Jews of Druskininkai“, Defending History, https://defendinghistory.com/footprints-adolfas-ramanauskas-vanagas-mass-murder-jews-druskininkai/65177 (anglų kalbos versija, autoriaus teigimu, pirmą kartą paskelbta 2014 m.; puslapyje šiuo metu nurodyta vėlesnė data). Perspausdinto teksto priskyrimas Centrui yra paties leidinio; autorius jo nepatikrino; B27–B30 punktuose Centro prašoma tai patvirtinti arba paneigti.

B27. Ar Centras yra šio jam priskiriamo teksto autorius, jį paskelbė, pateikė, patvirtino ar kitaip jį perėmė?

B28. Jei taip, prašau nurodyti originalų Centro leidinį, tarnybinį raštą, interneto puslapį, raštą, ataskaitą ar kitą dokumentą, kuriame šis teiginys pateiktas.

B29. Prašau nurodyti dokumentinius įrodymus, kuriais grindžiama tiesioginė išvada, kad dalinys nevykdė jokių baudžiamųjų veiksmų.

B30. Ar ši išvada buvo grindžiama tiesioginiais įrodymais apie dalinio veiklą, ar tuo, kad nerasta dokumentų, rodančių baudžiamąją veiklą?

B.5 Tolesnis buvimas Druskininkuose

Prašau nurodyti, ar Centras peržiūrėjo kooperatyvų, savivaldybės, darbo, gyvenamosios vietos, policijos ar kitus dokumentus, galimai liudijančius, kad A. Ramanauskas vėliau 1941 m. vasarą buvo Druskininkuose, įskaitant kooperatyvo valdybos protokolus, kurių nuoroda ginčytina.[10] Jei taip:

B31. nurodykite dokumentus;

B32. nurodykite, ar Centras pripažino juos autentiškais;

B33. nurodykite, ką jie nustato;

B34. nurodykite, ko jie nenustato; ir

B35. paaiškinkite, kaip jie buvo įtraukti į Centro chronologiją.

Buvimas Druskininkuose savaime nenustato ginkluoto vadovavimo ar nusikalstamos veiklos. Klausimas yra tai, ar įrodymai buvo išnagrinėti ir tiksliai įvertintos jų ribos.

B.6 Retrospektyvūs parodymai ir šaltinių kritika

Prašau nurodyti metodinius kriterijus, kuriuos Centras taikė retrospektyviems parodymams apie A. Ramanauską, įskaitant liudytojo Visocko 1957 m. parodymus.[11] Konkrečiai:

B36. Ar liudytojų apklausos ar sovietų valdžios paimti parodymai buvo laikomi iš anksto nepatikimais, iš anksto patikimais, ar vertinami kiekvieno teiginio atskirai?

B37. Ar buvo reikalaujama patvirtinimo kitais šaltiniais?

B38. Ar palankios ir nepalankios to paties parodymo dalys buvo vertinamos pagal tą patį standartą?

B39. Jeigu dalis liudytojo parodymų buvo priimta, o kita atmesta, ar šis skirtumas buvo užfiksuotas?

B40. Ar buvo vertinamos nuorodos į baltą raištį?

B41. Ar buvo vertinamos nuorodos į karinį laipsnį ar kreipimosi formas?

B42. Ar buvo vertinamos nuorodos į ginklus?

---

[10] Kooperatyvo valdybos protokolai, spausdinta nuoroda „F. R-1346, a. 1, b. 24, l. 4“, kaip nurodyta: E. Balčiūnas, Defending History, 2019 m. gegužės 13 d. (B priedas). Kitur cituojamos Druskininkų policijos bylos yra fonde R-1436; šis neatitikimas išsaugomas ir prielaidomis netaisomas.

[11] Liudytojo Visocko 1957 m. parodymai, kaip apibendrinta paskelbtoje antrinėje literatūroje. Archyvinės nuorodos autorius neturi; Centro prašoma nurodyti dokumentą, kuriuo jis rėmėsi.

B43. Ar liudytojo teiginiai, kad jis asmeniškai nematė A. Ramanausko saugant, suimant ar netinkamai elgiantis su konkrečiais asmenimis, buvo laikomi tiesioginiu įrodymu, kad tokio elgesio nebuvo, ar tik įrodymu to, ką tas liudytojas asmeniškai matė?

B44. Kai buvo pavartoti tokie terminai kaip „tarybiniai piliečiai“, ar Centras nustatė, kokią gyventojų grupę liudytojas turėjo omenyje?

B45. Jeigu buvo priimtas tam tikras aiškinimas, kokie įrodymai jį pagrindė?

Šie klausimai leidžia palyginti įrodinėjimo naštą, taikytą palankioms ir nepalankioms to paties šaltinio dalims, kaip aprašyta A priede.

B.7 Sovietinio kaltinimo nebuvimas kaip įrodymas

B46. 2017 m. lapkritį Centro vyriausiasis istorikas Darius Juodis viešai argumentavo, kad kadangi sovietų saugumas nekaltino Adolfo Ramanausko dalyvavimu Holokauste ir kadangi to krašto Holokausto istorikai jo nemini, kaltinimas yra nepagrįstas. Tame pačiame interviu jis teigė, kad „vienas šaltinis nėra įrodymas“ ir kad keli šaltiniai turi būti patikrinti vienas su kitu (interviu nurodytas I dalyje). Ar Centras sovietų saugumo byloje nesamą kaltinimą laiko tiesioginiu nedalyvavimo įrodymu? Jei taip, prašau nurodyti Centro dokumentą ar metodinę taisyklę, nustatančią tokį įrodomosios reikšmės vertinimą, ir nurodyti, ar tokia pati reikšmė suteikiama sovietų saugumo dokumentams, kai juose yra partizanui nepalankios informacijos. Jei ne, prašau nurodyti, ar 2017 m. lapkričio pareiškimas tuo metu atspindėjo institucinę Centro poziciją.

B47. Kokį šaltinių patvirtinimo standartą Centras taikė 1957 m. medžiagai apie A. Ramanauską ir ar tas pats standartas buvo taikytas jam palankioms ir nepalankioms dalims?

B.8 Nurodoma A. Rukšėno išvada

2013 m. spalio 25 d. Delfi.lt pranešime Centro tyrimui ir tyrimo koordinatoriui Alfredui Rukšėnui priskiriamas teiginys, kad nerasta duomenų, jog Adolfas Ramanauskas-Vanagas dalyvavo masinėse žudynėse (pranešimas nurodytas A16 punkte). Su šiuo teiginiu taip pat siejamas Mindaugo Pociaus 2022 m. straipsnis Centro žurnale „Genocidas ir rezistencija“.[12] Prašau paaiškinti:

B48. Ar 2013 m. spalio 25 d. Delfi pranešime Centro tyrimui priskiriamas teiginys dėl Adolfo Ramanausko tiksliai atspindi Centro išvadą? Jei taip, nurodykite Centro dokumentą, kuriame ši išvada užfiksuota. Jei ne, nurodykite, kas buvo netikslu, ir pateikite tikrąją Centro išvadą.

B49. Ar Alfredas Rukšėnas dalyvavo tikrinant A. Ramanauską ir kokiu statusu?

B50. Ką tiksliai jam buvo pavesta nustatyti?

B51. Kokią tiksliai išvadą jis padarė: įrodymų nerasta; įrodymų nepakanka; kaltinimas paneigtas; neišspręsta; ar kitą?

B52. Kuriame dokumente ši išvada pateikta? Prašau pateikti tą dokumentą arba tikslią jo archyvinę ar institucinę nuorodą.

B53. Kokius šaltinius A. Rukšėnas išnagrinėjo?

[12] Mindaugas Pocius, straipsnis žurnale „Genocidas ir rezistencija“, 1(51) (2022), p. 7–38, oficialus žurnalo puslapis https://journals.vu.lt/gr/lt/article/view/34886. Tiksli su A. Rukšėno teiginiu susijusi vieta ir puslapis autoriaus dar nėra savarankiškai nustatyti; dėl šios priežasties klausimas pateikiamas Centrui.

B54. Ar jo vardinio lygmens išvadą savarankiškai peržiūrėjo kuris nors kitas tyrėjas, išskyrus tyrimo koordinatorių? Jei taip, kas ir kur ši peržiūra užfiksuota?

B55. Ar ji buvo įtraukta į platesnę Centro išvadą?

B56. Ar 2022 m. M. Pociaus straipsnyje nurodytas teiginys atspindi Centro išvadą? Jei taip, kuriame Centro dokumente ši išvada užfiksuota?

B.9 Centro išvados atkartojamumas

B57. Prašau nurodyti dokumentus, šaltinius, metodinius nurodymus, analitinius veiksmus ir užfiksuotus profesinius vertinimus, kuriuos Centras laiko pakankamais, kad nepriklausomas tyrėjas galėtų atkartoti Centro išvadą dėl A. Ramanausko. Jeigu Centras mano, kad remiantis išsaugotais dokumentais atkartojimas neįmanomas ar neišsamus, prašau nurodyti, kurio būtino komponento trūksta ir kodėl.

Išvada galiausiai gali būti teisinga net ir tada, kai jos darbo byla neišsami. Tačiau atkartojamumas turi reikšmės tam, kokį svorį už Centro ribų esančios institucijos gali atsakingai suteikti šiai išvadai.

C dalis. Įslaptinti, riboto naudojimo ir kitaip nepateikiami dokumentai

Dėl kiekvieno MEL-LGGRTC-01 ar MEL-LGGRTC-02 atitinkančio dokumento, kuris nepateikiamas visas, prašau, kiek tai leidžia įstatymas, pateikti sąrašą, kuriame nurodyta:

C1. pavadinimas arba aprašomasis pavadinimas;

C2. data;

C3. dokumentą parengęs asmuo ar institucija;

C4. registracijos, bylos, archyvinis ar kitas identifikavimo numeris;

C5. apimtis, jeigu ji užfiksuota;

C6. nepateikimo pagrindas ir tiksli teisės norma, kuria remiamasi;

C7. slaptumo žyma, jeigu taikytina;

C8. įslaptinimo terminas arba išslaptinimo sąlyga, jeigu taikytina;

C9. ar galimas dalinis atskleidimas, redagavimas arba neribojamos medžiagos atskyrimas; ir

C10. dabartinis dokumento saugotojas.

Dėl bet kokių papildomų metaduomenų, jau užfiksuotų Centro registruose, apyrašuose, dokumentų valdymo sistemose ar įslaptinimo dokumentuose, prašau, kiek tai teisėta, taip pat pateikti įslaptinimo ar apribojimo datą, įslaptinusią instituciją, paskutinės peržiūros datą, bet kokį įslaptinimo termino pratęsimą ir bet kokią užfiksuotą išslaptinimo ar peržiūros datą.

Neprašau atskleisti įslaptinto turinio pažeidžiant įstatymą. Prašau didžiausios teisėtai atskleistinos metaduomenų, įslaptinimo pagrindo ir sąrašo informacijos apimties, būtinos atskirti įslaptintą ar kitaip riboto naudojimo prašymą atitinkantį dokumentą nuo neegzistuojančio, nerasto, sunaikinto, perduoto ar kitaip neprieinamo dokumento.[13]

[13]Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymas, ypač 2, 3, 6 ir 7 straipsniai (įslaptintos informacijos, įskaitant informaciją apie dokumentų buvimą, sąvoka; įslaptinimo proporcingumas; įslaptinamos informacijos kategorijų sąrašas; paslapčių subjektų sudaromi detalūs įslaptinamos informacijos sąrašai).

Jeigu konkretaus dokumento buvimas, pavadinimas, metaduomenys, įrašas sąraše ar kita identifikuojanti informacija pati yra įslaptinta ar kitaip saugoma įstatymo, prašau, kiek tai teisiškai leidžiama, tai nurodyti ir nurodyti teisinį pagrindą, dėl kurio negalima pateikti net prašomų metaduomenų.

C11. Taip pat prašau nurodyti, ar Centras turi patvirtintą detalų įslaptinamos informacijos sąrašą; dabar galiojančio sąrašo patvirtinimo datą; ir ar kuri nors to sąrašo kategorija apima istorinių tyrimų bylas, archyvinius tyrimus, vardinio lygmens Holokausto tyrimus, darbo dokumentus, šaltinių sąrašus ar šiame prašyme nurodytos rūšies dokumentus. Jei taip, prašau nurodyti kategoriją jos neįslaptintu pavadinimu, kodu, numeriu ar kitu atskleistinu identifikatoriumi.

C12. Jeigu dokumentas nepateikiamas dėl asmens duomenų apsaugos, archyvinės prieigos apribojimų, konfidencialumo, trečiųjų asmenų teisių ar kito su įslaptinimu nesusijusio pagrindo, prašau nurodyti tikslų teisinį pagrindą ir nurodyti, ar dokumentą galima atskleisti jį redaguojant, nuasmeninant, suteikiant dalinę prieigą, išskiriant nesaugomus metaduomenis ar kitu mažiau ribojančiu būdu.

D dalis. Išsaugojimas, saugojimo terminai, bylų apyrašai ir naikinimo dokumentai

Prašau išsaugoti su MEL-LGGRTC-01 ir šiuo prašymu susijusius dokumentus, kol bus baigtas šis susirašinėjimas ir bet kokia iš jo kylanti teisėta peržiūra. Prašymas išsaugoti apima, jeigu tokie dokumentai yra:

- A. Ramanauskui skirtus darbo lapus;
- šaltinių sąrašus;
- tyrėjų užrašus;
- paieškos žurnalus;
- duomenų bazių užklausų rezultatus;
- projektus;
- pakeitimų istoriją;
- vidaus pastabas;
- vadovų peržiūras;
- Centro darbuotojų tarpusavio korespondenciją;
- korespondenciją su archyvais;
- skenuotą šaltinių medžiagą;
- dokumentus, kuriuose nurodyti tyrėjai ir recenzentai;
- dokumentus, susijusius su Melamedo medžiagos patikrinimu;
- dokumentus, susijusius su vėlesniu išvados dėl A. Ramanausko persvarstymu; ir
- dokumentus, susijusius su išvados perdavimu kitoms Lietuvos valstybės institucijoms.

Tai prašymas išsaugoti dokumentus, o ne teiginys, kad kuriam nors dokumentui šiuo metu gresia sunaikinimas, pakeitimas ar nuslėpimas.

Siekdamas nustatyti patikrinimo medžiagos saugojimo grandinę, taip pat prašau pateikti:

D1. Centro 2009–2013 m. tyrimų veiklai taikytą dokumentacijos planą;

D2. bylų apyrašus, apimančius Asociacijos sąrašo patikrinimą;

D3. to patikrinimo darbo lapams, užrašams, paieškos žurnalams ir vardinio lygmens byloms nustatytą saugojimo terminą ar kategoriją;

D4. bet kokius tos medžiagos perdavimo archyvui ar kitam saugotojui dokumentus;

D5. bet kokį dokumentų naikinimo aktą ar kitą dokumentą, patvirtinantį to patikrinimo darbo lapų, užrašų, paieškos žurnalų ar vardinio lygmens bylų sunaikinimą; ir

D6. bet kokį dokumentą, kuriame nurodytas organizacinis padalinys, archyvas, registras, tyrėjas ar kitas saugotojas, šiuo metu atsakingas už išsaugotas patikrinimo metu parengtas vardinio lygmens bylas.

Jeigu prašomo darbo dokumento nebėra ir negalima nustatyti jokio jo teisėto sunaikinimo dokumento, prašau tai nurodyti. Tokio dokumento nebuvimas yra saugojimo ir kilmės faktas, reikalaujantis paaiškinimo; šiame prašyme jis nelaikomas netinkamo sunaikinimo įrodymu.

Prašomo atsakymo forma

Kad būtų išvengta nesusipratimų, prašau Centro atsakyti į kiekvieną punktą atskirai, naudojant šiame prašyme nurodytus žymenis.

- Jeigu prašomas dokumentas yra, prašau jį pateikti arba nurodyti taikomą atskleidimo tvarką.
- Jeigu jo nėra, prašau nurodyti, kad jo nėra.
- Jeigu jis buvo, bet nebėra saugomas, prašau nurodyti šią aplinkybę ir taikyti D5 punktą.
- Jeigu jo Centras neturi, prašau tai nurodyti ir, jeigu žinoma, nurodyti instituciją, kuri jį turi.
- Jeigu atskleidimas ribojamas, prašau taikyti C dalį.
- Jeigu Centras ginčija kurią nors šiame prašyme esančią faktinę prielaidą, prašau nurodyti priešingus įrodymus.
- Jeigu įrodymai lieka neaiškūs, atsakymas, kad klausimas lieka neišspręstas, laikomas atsakymu į klausimą.

Nuoroda į ankstesnę institucinę išvadą, nenurodant ją pagrindžiančių įrodymų, nebus laikoma atsakymu į prašymą, konkrečiai skirtą metodikai ir šaltinių grandinei.

Prašomas rašytinis sprendimas

Prašau pateikti rašytinį, argumentuotą atsakymą dėl prašomų su A. Ramanausku susijusių dokumentų buvimo ir prieinamumo; taikytos metodikos; įrodymų kategorijos, kuriai Centras priskyrė kaltinimą A. Ramanauskui; prieštaraujančių įrodymų vertinimo; neišspręstų chronologijos klausimų; asmenų sudėties tęstinumo tyrimo; retrospektyvių parodymų vertinimo; sovietinio kaltinimo nebuvimo įrodomosios reikšmės; tikslios nurodomos A. Rukšėno išvados; Centro išvados atkartojamumo; dokumentų, atspindinčių vėlesnį valdžios institucijų naudojimąsi šia išvada; nepateikiamų dokumentų sąrašo; ir patikrinimo medžiagos saugojimo.

Centrui keliamas klausimas nėra tai, ar Adolfas Ramanauskas turėtų būti laikomas Lietuvos didvyriu. Tai nėra ir klausimas, ar Josephas Melamedas buvo teisus.

Centrui keliamas klausimas siauresnis: ką Centras išnagrinėjo, ką nustatė, ko nerado, kokią metodiką taikė ir ar jo išvadą galima atkartoti remiantis dokumentais?

Analitiniai terminai, kuriuos galiu vartoti tolesniame susirašinėjime dėl šio prašymo, apibrėžti A priede. Pirmiau nurodyti šaltiniai ir nurodytos archyvinės nuorodos išvardyti B priede.

Pagarbiai,

Grant Arthur Gochin

Lietuvos Respublikos pilietis

Pasirašyta kvalifikuotu elektroniniu parašu.

Nesu teisininkas. Šis prašymas yra dokumentinis, istorinis ir administracinis prašymas.

A priedas. Autoriaus apibrėžti analitiniai terminai ir pranešimas apie tolesnį jų vartojimą

Toliau pateikiu apibrėžimus jau dabar, nes numatau, kad šie analitiniai terminai gali būti vartojami tolesniame susirašinėjime, publikacijose, administraciniuose prašymuose ir moksliniuose darbuose, susijusiuose su Centro atsakymu ir platesniu dokumentiniu kontekstu.

Apibrėžimų pateikimas šiame etape turi kelis tikslus. Pirma, jis pašalina bet kokią vėlesnio neaiškumo galimybę dėl to, ką turiu omenyje vartodamas šiuos terminus. Antra, jis nustato terminų, kuriuos sukūriau savo tęstiniame dokumentiniame darbe, kilmę ir autorystę. Trečia, jis užtikrina, kad Centras iš anksto gautų visą mano šiems terminams suteikiamą reikšmę, o ne susidurtų su sutrumpintu pavadinimu vėlesniame susirašinėjime ir turėtų spėti jo reikšmę. Ketvirta, jis leidžia tolesniame susirašinėjime veiksmingai vartoti apibrėžtus terminus, o Centrui – remtis čia pateiktais išsamiais apibrėžimais.

Tai analitiniai terminai, kuriuos sukūriau ir suformulavau aš, Grant Arthur Gochin. Tai nėra Lietuvos įstatymų terminai, teismų doktrinos ar terminai, kuriuos priskiriu Centrui.

Centro neprašoma jų perimti. Jų paskirtis – diagnostinė. Ar kuris nors terminas galiausiai taikytinas konkrečiam instituciniam elgesiui, priklausys nuo dokumentinių įrodymų, Centro metodikos, jo atsakymų turinio, jo pateiktų dokumentų, jo atliktų pataisymų ar patikslinimų ir to, kaip bus išspręsti esminiai klausimai.

A. Foti doktrina (angl. Foti Doctrine) – perrašymo imperatyvas (angl. Rewrite Imperative)

Toliau aprašytas pavadinimas, doktrininė formuluotė, septynių elementų struktūra ir analitinis taikymas yra mano suformuluoti. Silvia Foti yra doktrinos vardo davėja ir pavyzdinis faktinis įkvėpimo šaltinis, bet ne jos autorė.

Foti doktriną, dar vadinamą perrašymo imperatyvu, suformulavau ir pavadinau Silvios Foti garbei. Pavadinau ją jos vardu, nes ji, būdama Jono Noreikos anūkė, susidūrė su dokumentiniais įrodymais apie savo senelį ir viešai užginčijo paveldėtą herojišką pasakojimą.

Doktriną pirmą kartą paskelbiau 2026 m. balandžio 21 d. straipsnyje „The Foti Doctrine: The Holocaust Lithuania Won't Investigate“.[14] Tame straipsnyje pagrindinę sąlygą apibūdinau kaip atsirandančią tada, kai valstybė pasirenka savo pageidaujamą savivaizdį vietoj savo dokumentinio paveldo.

Foti doktrina – tai analitinė sistema, apibūdinanti valstybių ar valstybės institucijų, kurių dokumentuota istorija tampa iš esmės nesuderinama su jų siekiamu išlaikyti istoriniu savivaizdžiu, elgesį.

Jos pagrindinis teiginys: perrašymas nėra vien atsisakymo pripažinti dokumentinį paveldą šalutinis produktas. Perrašymas yra mechanizmas, kuriuo šis atsisakymas palaikomas.

Doktrina prasideda nuo įrodomojo apribojimo. Archyviniai dokumentai, to meto dokumentai, užsienio archyvai, aukų ir liudytojų parodymai, teismų medžiaga ir kiti savarankiškai išsaugoti įrodymai negali būti tiesiog paversti neegzistuojančiais. Kai institucija lieka įsipareigojusi istorinei išvadai, nesuderinamai su tokiais įrodymais, spaudimas gali persikelti nuo pačių

[14]Grant Arthur Gochin, „The Foti Doctrine: The Holocaust Lithuania Won't Investigate“, Grant Gochin's Substack, 2026 m. balandžio 21 d.

įrodymų prie institucinio įrodymų pateikimo: kas atrenkama, praleidžiama, pabrėžiama, kontekstualizuojama, perklasifikuojama, nuvertinama ar pajungiama.

Doktrina neprasideda nuo falsifikavimo prielaidos.

Ji kelia patikrinamą klausimą: kas nutinka įrodymams, prieštaraujantiems institucijos pageidaujamai ar anksčiau priimtai išvadai?

Todėl doktrina tiria, ar prieštaraujantys įrodymai yra:

- nustatomi;
- išsaugomi;
- atskleidžiami;
- palyginami su palankiais įrodymais;
- vertinami pagal lygiaverčius įrodinėjimo standartus;
- įtraukiami į galutinį istorinį pasakojimą; ir
- aiškiai suderinami, kai prieštaravimo negalima atsakingai pašalinti.

Doktrina gali tapti aktuali, kai iš esmės prieštaraujantys įrodymai praleidžiami, selektyviai nuvertinami, atimamas jų kontekstas, jie perkvalifikuojami taip, kad sumažėtų jų įrodomoji galia, iš jų reikalaujama atitikti aukštesnį įrodinėjimo slenkstį nei iš palankių įrodymų arba jie pajungiami jau nusistovėjusiam herojiškam pasakojimui.

Mano paskelbtoje formuluotėje taip pat nurodytos šešios pasikartojančios perrašymo imperatyvo operacijos:

- **Nežinojimo konstravimas (angl. ignorance manufacture).** Atitinkami veikėjai pateikiami kaip nežinoję, nepaisant įrodymų, galinčių liudyti apie jų žinojimą.
- **Nekaltumo konstravimas (angl. innocence manufacture).** Atsakomybė nukeliama nurodant prievartą, nesusipratimą, neveiksnumą, paklusnumą, apgaulę ar nedalyvavimą, lygiaverčiai neištyrus prieštaraujančių įrodymų.
- **Herojiškasis perkėlimas (angl. heroic relocation).** Elgesį viename istoriniame laikotarpyje nustelbia vėlesnis didvyriškumas, rezistencija, kankinystė, tautos kūrimas ar kitas elgesys kitame laikotarpyje, todėl vėlesnė biografija iš esmės dominuoja vertinant ankstesnius dokumentus.
- **Aukos vaidmens apvertimas (angl. victim inversion).** Valstybės okupacijos, represijų, trėmimų ar tautinių kančių patirtis tampa vyraujančia interpretacine prizme, per kurią sumenkinama ar nustumiama atsakomybė už elgesį su kita aukų grupe.
- **Atsakomybės priskyrimas svetimiesiems (angl. foreign attribution).** Atsakomybė daugiausia ar išimtinai priskiriama okupacinei ar užsienio valdžiai, o vietinių veikėjų, policijos, administratorių, organizacijų, dalinių ar politinių judėjimų elgesys pasitraukia iš pasakojimo.
- **Masto sumenkinimas (angl. scale minimization).** Elgesio mastas, veikėjų vaidmuo, konkretumas ar vietinis pobūdis sumažinamas eufemizmais, neveikiamąja rūšimi, nuasmeninimu, selektyviu kiekybiniu vertinimu, apibendrinta terminija ar identifikuojamų veikėjų pašalinimu.

Paskelbtoje formuluotėje taip pat nurodyta, kad šios operacijos atliekamos per nuolatinį institucinį mechanizmą ir yra įtvirtinamos septintuoju elementu:

- **Atskaitomybės asimetrija (angl. accountability asymmetry).** Valstybė ar institucija turi teisinį, administracinį, istorinį ar drausminį mechanizmą, galintį tirti, smerkti, taisyti ar bausti už ginčijamą istorinį elgesį, tačiau šį mechanizmą taiko asimetriškai. Elgesiui, kalbai ar istoriniams teiginiams, suderinamiems su pageidaujamu tautiniu pasakojimu, gali būti suteikiama institucinė apsauga, tolerancija, išteisinantis vertinimas arba jokių pasekmių, o šio pasakojimo užginčijimams gali būti taikoma iš esmės griežtesnė patikra, reikalavimai pataisyti, tyrimai, sankcijos ar kitoks nepalankus vertinimas. Ši diagnostika nedaro asimetrijos išvados vien iš skirtingų rezultatų; ji klausia, ar faktiškai taikomi lygiaverčiai standartai ir įrodinėjimo slenksčiai.

Septyni elementai yra analitiškai atskiriami; vieno jų buvimas nereiškia kitų buvimo.

Paskelbtoje formuluotėje herojiškasis perkėlimas konkrečiai nurodytas kaip galimai aktualus istoriniam Adolfo Ramanausko vertinimui.

Tačiau šio prašymo tikslais nedarau prielaidos, kad Centro atliktas A. Ramanausko vertinimas atitinka doktriną.

Vietoj to klausiu: ar Centras nustatė, išsaugojo, įvertino ir suderino prieštaraujančius įrodymus dėl Adolfo Ramanausko nepriklausomai nuo jo vėlesnio antisovietinės rezistencijos statuso, valstybės apdovanojimų, tautinio įamžinimo ar nusistovėjusios herojiškos reputacijos?

Šiame prašyme prašomi dokumentai turėtų leisti atsakyti į šį klausimą remiantis įrodymais, o ne teiginiais.

B. Selektyvaus taikymo indeksas (angl. Selective Enforcement Index)

Selektyvaus taikymo indeksas[15] yra mano analitinė sistema, skirta įvertinti asimetriją tarp iš esmės palyginamų istorinių pasisakymų, įrodymų, kalbėtojų, teiginių ir institucinio vertinimo.

Pradinėje formuluotėje indeksas matuoja asimetriją tarp tų, kuriuos valstybė persekioja pagal su Holokaustu susijusius kalbos teisės aktus, ir tų, kurių nepersekioja. Jis lygina apsaugotų vidinių asmenų ir persekiojamų pašaliečių pasisakymus, siekdamas patikrinti, ar lemiamas veiksnys yra pasisakymo turinys ir įrodomoji kokybė, ar kalbėtojo tapatybė, statusas, institucinė priklausomybė ar padėtis.

Indeksas nedaro selektyvumo išvados vien dėl to, kad dvi bylos baigėsi skirtingai. Prasmingam palyginimui būtina išnagrinėti:

- susijusį esminį teiginį;
- taikomą teisinį, istorinį ar institucinį standartą;
- įrodomąjį pagrindą;
- sprendimą priimantį subjektą ar atitinkamą institucinę struktūrą;
- prieštaraujančių įrodymų vertinimą;
- taikytą įrodinėjimo slenkstį;
- taikytą procedūrinį vertinimą;

[15]Grant Arthur Gochin, „The Selective Enforcement Index“, Grant Gochin's Substack, 2026 m. balandis.

- rezultatą ar pasekmę; ir
- teisėtus skiriamuosius kintamuosius, galinčius paaiškinti skirtumą.

Tik išnagrinėjus šiuos veiksnius analitiškai reikšmingi tampa kalbėtojo tapatybė, institucinis statusas, politinė priklausomybė ar atitiktis nusistovėjusiam istoriniam pasakojimui.

Ribotas taikymas šiame prašyme. Centras nėra baudžiamąjį persekiojimą vykdanti institucija, ir šiame prašyme indekso netaikau teigdamas, kad Centras vykdo selektyvų persekiojimą. Šiame prašyme tą patį lyginamąjį metodą taikau siekdamas patikrinti, ar palankiems ir nepalankiems istoriniams įrodymams apie tą patį asmenį taikomi lygiaverčiai įrodinėjimo standartai.

Todėl Centrui keliamas metodinis klausimas: ar Centras įrodymams ir istoriniams teiginiams, kurie sustiprina, apsaugo ar išsaugo Adolfo Ramanausko reputaciją, taiko tą patį įrodinėjimo slenkstį, kaip ir įrodymams bei teiginiams, kurie tą reputaciją pažeidžia, komplikuoja ar patikslina?

Susiję papildomi klausimai:

- ar palankiems ir nepalankiems retrospektyviems parodymams taikoma lygiavertė šaltinių kritika;
- ar archyvinių dokumentų spragos vertinamos vienodai, nepriklausomai nuo to, kuriai išvadai spraga naudinga;
- ar inkriminuojančių įrodymų nebuvimui suteikiama kitokia įrodomoji reikšmė nei išteisinančių įrodymų nebuvimui;
- ar „įrodymų nerasta“ kada nors paverčiama tiesioginiu įrodymu, kad veika neįvyko;
- ar palankioms išvadoms reikalingas toks pat patvirtinimo laipsnis kaip ir nepalankioms;
- ar A. Ramanauskui palankiems instituciniams teiginiams suteikiama įrodomoji galia, kuri nesuteikiama iš esmės palyginamiems nepalankiems įrodymams; ir
- ar prieštaraujantys įrodymai turi atitikti aukštesnį slenkstį, kad paveiktų nusistovėjusį herojišką pasakojimą.

Todėl šio prašymo tikslais indeksas tikrina įrodymų vertinimo nuoseklumą. Jis nenulemia rezultato iš anksto.

C. Procedūrinio atmetimo katalogas (angl. Procedural Dismissal Catalogue)

Procedūrinio atmetimo katalogas[16] yra mano taksonomija, skirta nustatyti ir klasifikuoti atvejus, kai dokumentiniai, istoriniai, administraciniai ar teisiniai skundai užbaigiami neišnagrinėjus jų esmės.

Pradinėje formuluotėje kataloge užfiksuota keturiolika procedūrinių būdų, kuriais maždaug trisdešimt su Lietuva susijusių mano bylų buvo užbaigtos neišnagrinėjus esminių dokumentinių klausimų, įskaitant teisę kreiptis, jurisdikciją, senatį, valstybės istorinių išvadų pripažinimą neteisminėmis ar tik informacinėmis ir kitus formalius pagrindus.

Jo pagrindinis įrodomasis principas: procedūriškai užbaigtas klausimas nebūtinai yra faktiškai paneigtas.

[16]Grant Arthur Gochin, „The Procedural Dismissal Catalogue“, Grant Gochin's Substack, 2026 m. balandžio 27 d.

Platesniame analitiniame darbe šį teiginį esu išreiškęs griežčiau: **sistema, kuri išlieka tik atsisakydama nagrinėti dokumentus, yra pripažinusi bylos esmę.**

Šis pastarasis sakinys yra mano analitinė išvada. Jis nepateikiamas kaip Lietuvos proceso teisės teiginys ar teismo išvada.

Žodžiai „pripažinusi bylos esmę“ čia vartojami kaip analitinis pasikartojančio neišnagrinėjimo iš esmės apibūdinimas, o ne kaip teiginys, kad Lietuvos teisė procedūrinį atmetimą laiko teisiniu pripažinimu.

Katalogas, be kita ko, skiria:

- **Procedūrinį pavertimą.** Esminis įrodomasis klausimas paverčiamas korespondencijos, formos, kompetencijos ar administracinio tvarkymo klausimu.
- **Informacinio akto kvalifikavimą.** Valstybės istorinė išvada laikoma tik informacine ar kitaip apsaugota nuo nagrinėjimo iš esmės.
- **Teisės kreiptis ar žalos nebuvimo pagrindą.** Nagrinėti atsisakoma todėl, kad pareiškėjas laikomas nepakankamai asmeniškai paveiktu, nenustatant istorinio teiginio teisingumo ar klaidingumo.
- **Jurisdikcijos ar kompetencijos pagrindą.** Institucija atsisako nagrinėti iš esmės, nes esą atsakinga kita institucija.
- **Formos ar priimtinumo pagrindą.** Klausimas užbaigiamas dėl procesinės priemonės, senaties, formos, parašo, teisingumo, išankstinių priemonių neišnaudojimo ar kito formalaus pagrindo.
- **Siuntinėjimą tarp institucijų.** Pareiškėjas siuntinėjamas tarp institucijų, kurių kiekviena pateikia procedūrinį atsakymą, bet nė viena neišsprendžia esminio dokumentinio klausimo.
- **Atsisakymą pradėti tyrimą ar persekiojimą.** Atsisakoma pradėti tyrimą, nepriimant įrodomojo sprendimo, lygiaverčio istorinio teiginio išnagrinėjimui.
- **Neatsakymą ar atsakymą ne iš esmės.** Institucija užregistruoja ar patvirtina gavusi kreipimąsi, bet neatsako į pateiktą esminį dokumentinį klausimą.

Katalogas nelaiko kiekvieno procedūrinio atsakymo neteisėtu. Viešosios institucijos neišvengiamai turi jurisdikcijos ribas, dokumentų saugojimo taisykles, konfidencialumo pareigas, archyvinius apribojimus ir procedūrinius reikalavimus.

Jo tikslas siauresnis: **neleisti, kad procedūrinis neatsakymas vėliau būtų pateikiamas kaip įrodomasis atsakymas.**

Todėl šio susirašinėjimo tikslais atskirsiu atsakymą iš esmės nuo procedūrinio sprendimo.

- Jeigu Centras neturi prašomo dokumento, jis gali tai nurodyti.
- Jeigu dokumento nebuvo, jis gali tai nurodyti.
- Jeigu dokumentas buvo, bet nebėra saugomas, jis gali nurodyti šią aplinkybę.
- Jeigu dokumentą turi kita institucija, Centras gali ją nurodyti.
- Jeigu atskleidimas ribojamas, Centras gali nurodyti teisinį ar administracinį apribojimo pagrindą.

- Jeigu Centras ginčija klausimo prielaidą, jis gali pateikti priešingą teiginį pagrindžiančius įrodymus.
- Jeigu istoriniai duomenys lieka neišspręsti, Centras gali nurodyti šį neapibrėžtumą.

Tačiau atsakymas, kuriame tik nurodoma, kad klausimas jau buvo tirtas, remiamasi ankstesne institucine išvada nepateikiant jos įrodomosios grandinės, klausimas susiaurinamas taip, kad į jo esminę prielaidą neatsakoma, remiamasi instituciniu autoritetu vietoj metodikos ar kitaip užbaigiamas nagrinėjimas neatsakius į atsakytiną dokumentinį teiginį, bus užfiksuotas kaip procedūrinis, o ne esminis sprendimas.

D. Trijų diagnostikų tarpusavio santykis

Trys diagnostikos atsako į skirtingus klausimus:

- **Foti doktrina klausia, kas nutinka prieštaraujantiems įrodymams.**
- **Selektyvaus taikymo indeksas klausia, ar palyginamiems įrodymams, teiginiams ar kalbėtojams taikomi lygiaverčiai standartai.**
- **Procedūrinio atmetimo katalogas klausia, ar apskritai prieinama prie esminio įrodomojo klausimo.**

Kartu jos leidžia atskirai išnagrinėti įrodymų atranką → vertinimo nuoseklumą → procedūrinį sprendimą. Jų nereikėtų sujungti į vieną kaltinimą. Vienos jų taikymas nereiškia kitos taikymo.

E. Apibrėžimų statusas ir pranešimas apie tolesnį jų vartojimą

Šie apibrėžimai Centrui pateikiami sąmoningai jau dabar. Numatau tolesnį dokumentinį susirašinėjimą šiais klausimais, kai bus atsakyta į neatsakytus prašymus dėl dokumentų, ir tame susirašinėjime terminai gali būti vartojami sutrumpinta forma. Todėl Centras jau turės išsamius mano apibrėžimus ir galės remtis šiuo prašymu dėl jų reikšmės.

Susirašinėjimo su Centru tikslais šie apibrėžimai fiksuojami šio prašymo pateikimo dieną. Jeigu tolesniame susirašinėjime bus minima Foti doktrina / perrašymo imperatyvas, Selektyvaus taikymo indeksas ar Procedūrinio atmetimo katalogas, Centras turėtų šiuos terminus suprasti pagal šiame priede pateiktus apibrėžimus, nebent aiškiai nurodysiu, kad vartoju vėliau pakeistą apibrėžimą. Jeigu vėliau apibrėžimą patikslinsiu ar išplėsiu, šį pakeitimą nurodysiu aiškiai, o ne tyliai priskirsiu vėlesnę versiją šiam prašymui.

Prašau Centro šį priedą laikyti kartu su administracine byla dėl šio prašymo, kad būsimos nuorodos į šiuos terminus galėtų būti skaitomos pagal faktiškai pateiktus apibrėžimus.

Šiuo pranešimu siekiama, kad būsimas susirašinėjimas būtų tikslesnis, o ne labiau priešiškas. Tolesniame susirašinėjime Centro nebus prašoma spėti šių terminų reikšmės. Apibrėžimus jis turi jau dabar.

Be to, vieno iš šių terminų pavartojimas tolesniame susirašinėjime savaime nereiškia, kad jis faktiškai taikytinas. Bet koks taikymas bus susietas su konkrečiu aprašomu dokumentiniu elgesiu ar instituciniu atsakymu.

B priedas. Šaltinių sąrašas, nurodytos archyvinės nuorodos ir žinomi nuorodų prieštaravimai

Nuorodos, pažymėtos „nurodyta“, pateikiamos taip, kaip išspausdintos cituojamame antriniame šaltinyje, ir autoriaus su originaliais dokumentais dar nepatikrintos. Žinomi prieštaravimai išsaugomi ir prielaidomis nesprendžiami.

Paskelbti ir instituciniai šaltiniai

- 2026 m. rugsėjo 25 d. prašymas MEL-LGGRTC-01 (1 išnaša).
- Lietuvos Respublikos ambasada Kanadoje, oficiali Adolfo Ramanausko-Vanago biografija, https://ca.mfa.lt/en/news/71/adolfas-ramanauskas-vanagas:978 (nuginklavimas 1941 m. liepos 15 d.).
- Mindaugas Jackevičius (DELFI.lt), interviu su Dariumi Juodžiu, perspausdinta LRT, 2017 m. lapkričio 3 d., https://www.lrt.lt/naujienos/lietuvoje/2/192096/i-miska-a-ramanauskas-vanagas-isejo-neistveres-kgb-reikalavimo-sekti-mokinius.
- Delfi.lt, 2013 m. spalio 25 d. pranešimas apie Centro atliktą Asociacijos sąrašo tyrimą (originalas lietuvių kalba ir vertimas į anglų kalbą, 4 išnaša).
- Mindaugas Pocius, „Genocidas ir rezistencija“, 1(51) (2022), p. 7–38, https://journals.vu.lt/gr/lt/article/view/34886 (tiksli vieta dar nenustatyta).
- Evaldas Balčiūnas, Defending History, 2019 m. gegužės 13 d., https://defendinghistory.com/more-evidence-of-adolfas-ramanauskass-leading-a-hitlerist-militia-in-early-days-of-lithuanian-holocaust/99094 (antrinis šaltinis, nurodantis 1949 m. tarnybos dokumentą, kooperatyvo valdybos protokolus ir Alytaus apskrities planą).
- Evaldas Balčiūnas, „Footprints of Adolfas Ramanauskas-Vanagas in the Mass Murder of the Jews of Druskininkai“, Defending History, anglų kalbos versija 2014 m., https://defendinghistory.com/footprints-adolfas-ramanauskas-vanagas-mass-murder-jews-druskininkai/65177 (antrinis šaltinis, perspausdinantis tekstą, kurį jis priskiria Centrui; priskyrimas nepatikrintas).

Nurodytos archyvinės nuorodos

- **1941 m. liepos 18 d. policijos pranešimas (Jakavonio dalinys, 38 vyrai).** LCVA, f. R-1436, ap. 1, b. 29, l. 67. Nurodyta.
- **1949 m. gruodžio 30 d. surašytas partizano tarnybos dokumentas.** Išspausdinta kaip „LYA F. K-1 ap. 58 b. 44618-3 T. 1 0 l.111-113“. Nurodyta. Prieštaravimas: tomo žymuo dviprasmiškas (1, 10 arba perrašymo klaida).
- **Panašiu pavadinimu 1949 m. kovo 30 d. tarnybos dokumentas.** 19 tomas, 266 lapas, nurodytas per kitą antrinę nuorodą. Nurodyta. Prieštaravimas: santykis su 1949 m. gruodžio 30 d. dokumentu neišspręstas (atskiras dokumentas, variantas ar perrašymo klaida).
- **Kooperatyvo valdybos protokolai, 1941 m. vasara.** Išspausdinta kaip „F. R-1346, a. 1, b. 24, l. 4“. Nurodyta. Prieštaravimas: kitur cituojamos Druskininkų policijos bylos yra fonde R-1436.
- **Alytaus apskrities saugumo vado planas.** LCVA, f. R-1436, ap. 1, b. 29, l. 12–14. Nurodyta.

- **Adolfo Ramanausko parodymai sovietų nelaisvėje, 1957 m. („kuopa“, kartais 18 vyrų).** Autorius nuorodos neturi.
- **Liudytojo Visocko parodymai, 1957 m.** Autorius nuorodos neturi.

Grant Gochin

27 Sep 2026

ENGLISH TEXT (PREVAILING) / TEKSTAS ANGLŲ KALBA (TURI VIRŠENYBĘ)

MEL-LGGRTC-02

SUPPLEMENTAL REQUEST FOR RECORDS, METHODOLOGICAL CLARIFICATION, WITHHELD-RECORDS INVENTORY, AND PRESERVATION

To: Genocide and Resistance Research Centre of Lithuania (LGGRTC), Didžioji g. 17/1, LT-01128 Vilnius, Lithuania; centras@genocid.lt

From: Grant Arthur Gochin, citizen of the Republic of Lithuania

Date: 26 September 2026

Language: the request is submitted in English and Lithuanian (point 24.1 of the Rules). Lithuanian is not my native language; the Lithuanian text is a translation. In the event of any discrepancy between the Lithuanian and English texts, the English text prevails.

Reference: MEL-LGGRTC-02 (supplementing MEL-LGGRTC-01 of 25 September 2026)

Re: Adolfas Ramanauskas; the Centre's review of lists associated with Joseph A. Melamed and the Association of Lithuanian Jews in Israel; review methodology; underlying records; withheld records; preservation

Relationship to MEL-LGGRTC-01

This submission supplements MEL-LGGRTC-01 dated 25 September 2026. It does not withdraw, replace, narrow, or supersede that request. Records already requested in MEL-LGGRTC-01 should continue to be processed under that request. This submission seeks additional records, inventories, provenance information, and methodological clarification not fully encompassed by MEL-LGGRTC-01.[1]

Where a record requested in Part A is also responsive to MEL-LGGRTC-01, please produce it once and state under which request it is produced.

I. Purpose of this request

I request disclosure and methodological clarification concerning the Centre's investigation, assessment, and historical conclusions regarding Adolfas Ramanauskas, including the Centre's review of allegations originating in material associated with Joseph A. Melamed and the Association of Lithuanian Jews in Israel.

This request is prompted by documentary questions that remain unresolved after examination of the presently available record.

The purpose is not to ask the Centre to adopt my historical conclusions, nor to ask it to determine any question of legal liability. It is to establish the documentary and methodological basis for the Centre's own conclusions, to identify what evidence was examined, to determine how contradictory or incomplete evidence was treated, and to distinguish conclusions established by affirmative evidence from conclusions resting upon an absence of located evidence.

[1] Grant Arthur Gochin to the Genocide and Resistance Research Centre of Lithuania, request MEL-LGGRTC-01, "Request for the 2009–2012 LGGRTC Research File on Joseph A. Melamed / Association of Lithuanian Jews in Israel Perpetrator Lists," 25 September 2026, transmitted by email to centras@genocid.lt (bilingual; qualified electronic signature).

The Centre's conclusions concerning Adolfas Ramanauskas are used in official Lithuanian historical publications and public representations.[2] [3] Their evidentiary basis, reproducibility and treatment of contrary evidence are therefore matters of legitimate public and scholarly inquiry. I make this request as a Lithuanian citizen and as a doctoral researcher in Holocaust and genocide studies.

I ask the Centre to answer the documentary questions below according to the standards it ordinarily applies to historical research.

Legal basis. This request is made under the Law of the Republic of Lithuania on the Right to Receive Information and Re-use of Data (No. VIII-1524), under which requests for data are submitted and examined in accordance with the Law on Public Administration (Article 13(1)); the Law on Public Administration (No. VIII-1234); the Rules for the Examination of Requests and Complaints in Public Administration Entities approved by Government Resolution No. 875 of 22 August 2007; and, where applicable, the Law on Documents and Archives. Part A requests existing records and information. Parts B, C and D request examination and a clear, reasoned written response consistent with the completeness principle in Article 3(5) of the Law on Public Administration.

Time for response. Under Article 10(4) of the Law on Public Administration, a decision on a request is to be made within 20 working days of receipt. Where objective reasons prevent a decision within that period, the period may be extended by no more than 10 working days. If the period is extended, I ask to be notified in writing, with the reasons for the extension, within the period prescribed by that provision.

Partial disclosure and transfer. Where part of a responsive record falls within an exclusion under Article 2(2) of the Law on the Right to Receive Information and Re-use of Data, I request the non-excluded part under Article 14(3). If any part of this request falls outside the Centre's competence, I ask that it be forwarded to the competent public-administration body within the period required by Article 11(4) of the Law on Public Administration, with notice to me. If responsive records have been transferred to another institution or custodian, I ask that the request be forwarded in accordance with Article 14(5) of the Law on the Right to Receive Information and Re-use of Data.

Relationship to earlier requests. This submission supplements MEL-LGGRTC-01 of 25 September 2026. I have not previously received from the Centre any response concerning Adolfas Ramanauskas. To the extent any item in this submission overlaps MEL-LGGRTC-01, this submission adds documentary material, source references, methodological questions, and factual data identified in Parts B.2, B.4, B.7 and B.8. I therefore ask that any overlapping item be examined together with that additional material and not treated as an unchanged repeat request.

Appeal information. Please state in the response the applicable appeal procedure, competent reviewing body or bodies, and filing deadline, as required by the Rules and Article 14 of the Law on Public Administration.

---

[2] Embassy of the Republic of Lithuania to Canada, "Adolfas Ramanauskas – Vanagas," https://ca.mfa.lt/en/news/71/adolfas-ramanauskas-vanagas:978 (stating that Ramanauskas left the self-defense unit on 15 July 1941 after German soldiers disarmed it).

[3] Mindaugas Jackevičius (DELFI.lt), "Į mišką A. Ramanauskas-Vanagas išėjo neištvėręs KGB reikalavimo sekti mokinius," republished by LRT, 3 November 2017, https://www.lrt.lt/naujienos/lietuvoje/2/192096/i-miska-a-ramanauskas-vanagas-isejo-neistveres-kgb-reikalavimo-sekti-mokinius (interview with Darius Juodis, identified as the Centre's chief historian who had read the Ramanauskas file).

II. The present documentary record

On the record presently available to me, which does not include the Centre's own complete name-level working file, I have not established that Adolfas Ramanauskas personally participated in Holocaust crimes.

At the same time, several material propositions remain unresolved, including:

- the documentary basis for the endpoint assigned to Ramanauskas's command or armed activity in the summer of 1941;
- conflicting chronologies concerning approximately 7 July 1941, 15 July 1941, and a reported partisan-authored record bearing upon an endpoint in August 1941;
- the relationship, if any, between an earlier formation associated with Ramanauskas and a later 38-man formation associated with reserve Lieutenant Jakavonis;
- whether any name-by-name personnel comparison between those formations was undertaken;
- the treatment of retrospective testimony containing both potentially favorable and potentially unfavorable elements;
- the evidentiary meaning assigned to later records placing Ramanauskas in Druskininkai;
- the precise finding attributed to the Centre's researchers concerning whether evidence implicating Ramanauskas had been located; and
- most importantly for present purposes, the absence from the public record of the Ramanauskas-specific worksheet, source list, search log, name-level assessment, or equivalent working file underlying the Centre's conclusion.

The central request is therefore simple: Please show how the Centre reached its Ramanauskas-specific conclusion.

Part A — Existing records and inventories

Please identify and, where legally available, provide copies of the following records concerning the Centre's review of Adolfas Ramanauskas in connection with the Joseph A. Melamed / Association of Lithuanian Jews in Israel material.

A.1 The Ramanauskas review file

A1. Any Ramanauskas-specific worksheet, assessment sheet, research form, table, database record, memorandum, report, note, analytical summary, or equivalent working document.

A2. Any source list identifying the archival, published, testimonial, or secondary materials examined in relation to Ramanauskas.

A3. Any search log recording archives, repositories, databases, fonds, inventories, files, personal names, spelling variants, aliases, partisan names, Soviet names, codenames, or other search terms used.

A4. Any document identifying the researcher or researchers who performed the Ramanauskas-specific assessment.

A5. Any document identifying who supervised, reviewed, approved, amended, or adopted the resulting conclusion.

A6. Any methodological instruction, classification guide, research protocol, evidentiary standard, coding system, internal guideline, or other document governing how names appearing in the Melamed material were assessed.

A7. Any record defining the categories into which reviewed individuals were placed.

A8. Any record explaining the distinction between: evidence affirmatively disproving an allegation; insufficient evidence; no evidence located; unresolved evidence; contradictory evidence; and evidence affirmatively supporting an allegation.

A9. Any Ramanauskas-specific draft or earlier version of the assessment, where retained.

A10. Any internal comments, review notes, corrections, or revisions concerning the Ramanauskas finding.

A11. Any document identifying contrary or adverse evidence considered during the assessment.

A12. Any document showing whether contrary evidence was separately logged or described.

A13. Any record showing whether the Centre searched material outside Lithuania.

A14. Any record showing whether foreign archival holdings, survivor accounts, postwar testimony, German records, Soviet records, partisan records, municipal records, police records, cooperative records, or military records were considered.

A15. Any document explaining the evidentiary meaning assigned to an unsuccessful search.

A.2 The mandate and result of the list review

A16. The Government directive or other instrument commissioning the Centre's review of the list of approximately 4,233 names posted by the Association of Lithuanian Jews in Israel, as reported in October 2013,[4] including any terms of reference, scope, deadline, and reporting instruction.

A17. The final report, result, or other communication by which the Centre transmitted the outcome of that review to the Government or to any other commissioning authority, together with any cover letter and attachments.

A18. The Centre record in which the conclusion concerning Adolfas Ramanauskas reported in October 2013 was recorded (see B48–B56).

A.3 Subsequent use of the Ramanauskas conclusion

Please identify, to the extent records are held by the Centre:

A19. Records identifying each Lithuanian state institution to which the Centre supplied its Ramanauskas-specific historical conclusion.

A20. Records identifying each prosecutor, police institution, ministry, court, parliamentary body, municipality, presidential office, government office, or other public authority to which the Centre transmitted the conclusion or underlying research.

---

[4] Delfi.lt, report of 25 October 2013 on the Centre's study of the list posted by the Association of Lithuanian Jews in Israel, Lithuanian original at https://www.delfi.lt/mokslas/laisves-kovu-anatomija/po-lietuviu-tyrimo-litvaku-sudarytame-zydsaudziu-sarase-nauji-itariamieji.d?id=63132320; English translation by Geoff Vasil, Defending History, https://defendinghistory.com/60176/60176. The report attributes statements to Centre spokesperson Vilma Juozevičiūtė and to Alfredas Rukšėnas as study coordinator.

A21. Records showing whether the underlying worksheet or source file accompanied any transmission of the conclusion.

A22. Records of requests by recipient institutions for supporting documentation.

A23. Records of any later reconsideration, review, amendment, qualification, or update of the Ramanauskas-specific conclusion.

A24. Any existing register, index, correspondence log, document-management-system extract, or other existing record sufficient to identify outgoing Centre correspondence concerning Adolfas Ramanauskas from 1 January 2017 to the present, including, to the extent recorded, the date, register or reference number, sender unit, recipient institution, subject and attachments, including correspondence to prosecutors, pre-trial investigation bodies and courts; and, where disclosure is lawful, copies of that correspondence.

I do not request privileged communications or material whose disclosure is prohibited by law. Where a record is withheld, please apply Part C.

Part B — Methodological and administrative clarification

Where a question below can be answered by identifying an existing Centre record, please identify that record. Where no record exists, please say so.

B.1 The meaning of the Centre's conclusion

B1. Please state precisely which of the following propositions most accurately characterizes the Centre's Ramanauskas-specific conclusion:

(a) the allegation was affirmatively disproved;

(b) no evidence supporting the allegation was located;

(c) the evidence located was insufficient to support the allegation;

(d) available evidence was contradictory;

(e) the matter remained unresolved;

(f) another conclusion was reached.

If another formulation was used, please provide the exact formulation. Please also identify the evidence supporting that classification.

This distinction is material. "No evidence was located" and "the allegation was disproved" are different historical propositions. I ask the Centre to state which proposition its actual research supports.

B2. Was Adolfas Ramanauskas among the names actually examined in the review of the Association list?

B3. What exact coded or category disposition was assigned to him, and in which of the reported aggregate groups (including the reported 1,070 persons, divided into 534 direct and 536 indirect participants, and the reported 985 additional persons) he was or was not counted?

B4. What did that classification mean under the review's methodology?

B5. Did his classification change at any stage of the review? If so, when, by whom, and on what basis?

B.2 Summer 1941 chronology

The presently available record contains differing dates concerning the duration of Ramanauskas's relevant command, formation, or activity during the summer of 1941.

B6. What primary document or documents establish the endpoint used by the Centre?

B7. Does the Centre regard approximately 7 July 1941 as the relevant endpoint? If so, what document establishes it?

B8. Has the Centre examined the source underlying the official biography published by the Embassy of the Republic of Lithuania to Canada, which states that the relevant unit was disarmed on 15 July 1941? Did the Centre supply, review, or approve that biography?

B9. If the Centre accepts a date other than 15 July, what evidence accounts for the difference?

B10. Did the Centre examine any later partisan-authored service record or biographical record bearing upon Ramanauskas's service or command after those dates, including the record compiled on 30 December 1949 describing service as commander in Druskininkai from 22 June through August 1941?[5]

B11. If so, please identify it by archive, fond, inventory, file, volume, page, or other precise locator.

B12. If the Centre encountered apparently conflicting 1949 records or locators, how were those conflicts resolved?

B13. If the Centre did not examine such records, does it consider its earlier conclusion complete notwithstanding their later identification?

The question is not whether a later date establishes criminal conduct. **By itself, a later endpoint would not establish criminal conduct.** The question is what date the Centre used and why.

B.3 Earlier formation and later 38-man formation

A contemporary police report of 18 July 1941 concerns a 38-man Lithuanian partisan formation under reserve Lieutenant Jakavonis, reported as assisting police in moving Jews to a separate quarter.[6] Ramanauskas, in a 1957 statement in Soviet custody, described the formation associated with him as a "company" in which at times only 18 men belonged.[7]

The presently available evidence does not establish that Adolfas Ramanauskas personally belonged to or commanded the Jakavonis formation. The missing issue is the personnel bridge. Please state whether the Centre, in assessing Ramanauskas:

B14. searched for a roster of the earlier formation associated with him;

---

[5] "Record of the Freedom Fighter Partisan's Duties to the Homeland," compiled 30 December 1949, printed locator "LYA F. K-1 ap. 58 b. 44618-3 T. 1 0 l.111-113," as reported in Evaldas Balčiūnas, Defending History, 13 May 2019 (Annex B). The printed volume designation is ambiguous (volume 1, volume 10, or a transcription artifact). A separately reported reference to a similarly titled record dated 30 March 1949, volume 19, leaf 266, is preserved as a citation conflict and is not merged with the foregoing.

[6] Police report of 18 July 1941, cited as Lithuanian Central State Archives (LCVA) f. R-1436, ap. 1, b. 29, l. 67, as reported in published secondary literature (Annex B). Reported locator; not yet verified against the original by the author.

[7] Statement of Adolfas Ramanauskas in Soviet custody, 1957, describing the formation as a "company" in which at times only 18 men belonged. Archival locator not presently controlled by the author; the Centre is asked to identify it.

B15. searched for a roster of the later 38-man formation;

B16. compared the two formations on a name-by-name basis;

B17. searched weapons-return records;

B18. searched disarmament records;

B19. searched transfer or reorganization orders;

B20. searched duty rosters;

B21. searched payroll or provisioning records;

B22. searched municipal or police records identifying individual members;

B23. searched witness statements identifying personnel;

B24. searched for correspondence concerning reorganization after the disarmament date; or

B25. otherwise tested for continuity between the formations.

If no name-by-name comparison was undertaken, please explain whether the Centre nevertheless excluded personnel continuity from consideration and, if so, on what evidentiary basis.

B26. Did the Centre consider the Alytus County security commander's plan calling for 80 partisans in Druskininkai and prescribing an enlistment pledge,[8] and if so, what evidentiary meaning did it assign to that plan in characterizing the Druskininkai formations?

Again, the request does not assert that continuity existed. It asks whether the possibility was actually investigated before a definitive historical conclusion was reached.

B.4 Reported Centre statement concerning the unit

A 2014 secondary publication reproduces text that it attributes to the Centre asserting, in substance, that the unit associated with Adolfas Ramanauskas performed only guard duties and carried out no punitive actions because police structures were already operating.[9]

B27. Did the Centre author, publish, supply, approve, or otherwise adopt the text so attributed to it?

B28. If yes, please identify the original Centre publication, memorandum, webpage, letter, report, or other record in which that statement appears.

B29. Please identify the documentary evidence on which the affirmative conclusion that the unit performed no punitive actions was based.

B30. Was that conclusion based upon affirmative evidence of the unit's activities, or upon an absence of records showing punitive activity?

---

[8] Alytus County security commander's plan, cited as LCVA f. R-1436, ap. 1, b. 29, l. 12–14, as reported in Balčiūnas, Defending History, 13 May 2019 (Annex B). Reported locator; not yet verified against the original.

[9] Evaldas Balčiūnas, "Footprints of Adolfas Ramanauskas-Vanagas in the Mass Murder of the Jews of Druskininkai," Defending History, https://defendinghistory.com/footprints-adolfas-ramanauskas-vanagas-mass-murder-jews-druskininkai/65177 (English version first published in 2014 according to the author; the page currently carries a later date). The attribution of the reproduced text to the Centre is the publication's own and has not been verified by the author; B27–B30 ask the Centre to confirm or deny it.

B.5 Continued presence in Druskininkai

Please state whether the Centre reviewed cooperative, municipal, employment, residence, police, or other records potentially placing Ramanauskas in Druskininkai later in the summer of 1941, including the cooperative-board minutes reported under a disputed locator.[10] If so:

B31. identify the records;

B32. state whether the Centre accepted them as authentic;

B33. state what they establish;

B34. state what they do not establish; and

B35. explain how they were incorporated into the Centre's chronology.

Presence in Druskininkai does not itself establish armed command or criminal activity. The question is whether the evidence was examined and accurately bounded.

B.6 Retrospective testimony and source criticism

Please identify the methodological criteria the Centre applied to retrospective testimony concerning Ramanauskas, including the 1957 testimony of the witness Visockas.[11] In particular:

B36. Were witnesses interviewed or statements taken under Soviet authority treated as presumptively unreliable, presumptively reliable, or assessed proposition by proposition?

B37. Was corroboration required?

B38. Were favorable and unfavorable portions of the same testimony assessed under the same standard?

B39. If part of a witness statement was accepted and another part rejected, was the distinction recorded?

B40. Were references to a white armband considered?

B41. Were references to military rank or forms of address considered?

B42. Were references to weapons considered?

B43. Were statements that a witness did not personally observe Ramanauskas guarding, arresting, or mistreating particular persons treated as affirmative proof that such conduct did not occur, or only as evidence of what that witness personally observed?

B44. Where terminology such as "Soviet citizens" appeared, did the Centre determine what population the witness intended that term to encompass?

B45. If an interpretation was adopted, what evidence supported it?

These questions permit comparison of the evidentiary burden imposed upon favorable and unfavorable components of the same record, as described in Annex A.

---

[10] Cooperative-board minutes, printed locator "F. R-1346, a. 1, b. 24, l. 4," as reported in Balčiūnas, Defending History, 13 May 2019 (Annex B). The Druskininkai police files cited elsewhere are in fond R-1436; the discrepancy is preserved and not corrected by assumption.

[11] Testimony of the witness Visockas, 1957, as summarized in published secondary literature. Archival locator not presently controlled by the author; the Centre is asked to identify the record it relied upon.

B.7 Absence of a Soviet accusation as evidence

B46. In November 2017, the Centre's chief historian Darius Juodis publicly reasoned that because Soviet security had not accused Adolfas Ramanauskas of Holocaust participation, and because historians of the local Holocaust had not identified him, the accusation was unfounded. In the same interview, he stated that "one source is not proof" ("vienas šaltinis nėra įrodymas") and that several sources must be checked against one another (interview cited in Part I). Does the Centre treat the absence of an accusation in a Soviet security file as affirmative evidence of non-participation? If so, please identify the Centre record or methodological rule establishing that evidentiary treatment and state whether the same weight is assigned to Soviet security records when they contain information adverse to a partisan. If not, please state whether the November 2017 statement reflected the Centre's institutional position at that time.

B47. What source-corroboration standard did the Centre apply to the 1957 materials concerning Ramanauskas, and was the same standard applied to portions favorable and unfavorable to him?

B.8 The reported Rukšėnas finding

A Delfi.lt report of 25 October 2013 attributed to the Centre's research, and to Alfredas Rukšėnas as coordinator of the study, the statement that no data were found establishing participation in mass murder by Adolfas Ramanauskas-Vanagas (report cited at A16). A 2022 article by Mindaugas Pocius in the Centre's journal *Genocidas ir rezistencija* has also been associated with that statement.[12] Please clarify:

B48. Does the statement attributed in the 25 October 2013 Delfi report to the Centre's research concerning Adolfas Ramanauskas accurately state the Centre's conclusion? If yes, identify the Centre record in which that conclusion was recorded. If not, state what was inaccurate and provide the Centre's actual conclusion.

B49. Did Alfredas Rukšėnas participate in the Ramanauskas review, and in what capacity?

B50. What precisely was he asked to determine?

B51. What precise conclusion did he reach: no evidence located; insufficient evidence; allegation disproved; unresolved; or something else?

B52. In what document does the finding appear? Please provide that document or its precise archival or institutional locator.

B53. What sources did Rukšėnas examine?

B54. Was his name-level conclusion independently reviewed by any researcher other than the study coordinator? If so, by whom, and where is that review recorded?

B55. Was it incorporated into a broader Centre finding?

B56. Does the statement reported in the 2022 Pocius article reflect a Centre finding? If so, in which Centre document is that finding recorded?

[12]Mindaugas Pocius, article in Genocidas ir rezistencija 1(51) (2022), pp. 7–38, official journal page https://journals.vu.lt/gr/lt/article/view/34886. The exact passage and page concerning the reported Rukšėnas statement have not yet been independently pinned by the author; the question is put to the Centre for that reason.

B.9 Reproducibility of the Centre's conclusion

B57. Please identify the records, sources, methodological instructions, analytical steps, and recorded professional judgments that the Centre considers sufficient to permit an independent researcher to reproduce its Ramanauskas-specific conclusion. If the Centre considers reproduction impossible or incomplete from the retained record, please identify which necessary component is unavailable and why.

A conclusion may ultimately be correct even where its working file is incomplete. But reproducibility is relevant to the weight that can responsibly be placed upon the conclusion by institutions outside the Centre.

Part C — Classified, restricted, and otherwise withheld records

For every record responsive to MEL-LGGRTC-01 or MEL-LGGRTC-02 that is not produced in full, please provide, to the maximum extent permitted by law, an inventory identifying:

C1. title or descriptive title;

C2. date;

C3. originating person or institution;

C4. register, file, archival, or other identifying number;

C5. extent, where recorded;

C6. the withholding ground and exact legal provision relied upon;

C7. classification level, where applicable;

C8. classification period or declassification condition, where applicable;

C9. whether partial disclosure, redaction, or segregation of non-restricted material is possible; and

C10. the present custodian of the record.

For any additional metadata already recorded in the Centre's registers, inventories, document-management systems, or classification records, please also provide, insofar as lawful, the date of classification or restriction, classifying authority, date of most recent review, any extension of the classification period, and any recorded declassification or review date.

I do not request disclosure of classified contents contrary to law. I request the maximum lawfully disclosable metadata, classification basis and inventory information necessary to distinguish a classified or otherwise restricted responsive record from a nonexistent, unlocated, destroyed, transferred or otherwise unavailable record.[13]

If the existence, title, metadata, inventory entry or other identifying information concerning a particular record is itself classified or otherwise legally protected, please state that fact to the extent legally permitted and identify the legal basis that prevents even the requested metadata from being supplied.

[13]Law of the Republic of Lithuania on State Secrets and Official Secrets (Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymas), in particular Articles 2, 3, 6 and 7 (definition of classified information, including information on the existence of documents; proportionality of classification; list of categories of classifiable information; detailed lists of classifiable information maintained by secrets entities).

C11. Please also state whether the Centre maintains an approved detailed list of categories of information subject to classification; the date on which the presently applicable list was approved; and whether any category in that list encompasses historical-research files, archival research, name-level Holocaust research, working papers, source inventories, or records of the type requested here. If yes, please identify the category by its non-classified title, code, number, or other disclosable identifier.

C12. Where withholding is based on personal-data protection, archival-access restrictions, confidentiality, third-party rights, or another non-classification ground, please identify the precise legal basis and state whether disclosure can be accomplished through redaction, anonymization, partial access, extraction of non-protected metadata, or another less restrictive means.

Part D — Preservation, retention schedules, file inventories, and destruction records

Please preserve the records relevant to MEL-LGGRTC-01 and this request pending completion of the present correspondence and any lawful review arising from it. The preservation request includes, where such records exist:

- Ramanauskas-specific worksheets;
- source lists;
- researcher notes;
- search logs;
- database-query results;
- drafts;
- revision history;
- internal comments;
- supervisory review;
- correspondence among Centre personnel;
- correspondence with archives;
- scanned source material;
- records identifying researchers and reviewers;
- records concerning the Melamed review;
- records concerning later reconsideration of the Ramanauskas conclusion; and
- records concerning transmission of the conclusion to other Lithuanian state bodies.

This is a preservation request, not an allegation that any record is presently at risk of destruction, alteration, or concealment.

To establish the custody of the review materials, please also provide:

D1. the documentation plan (dokumentacijos planas) applicable to the Centre's 2009–2013 research activity;

D2. the file inventories (bylų apyrašai) covering the review of the Association list;

D3. the retention period or category assigned to worksheets, notes, search logs and name-level files of that review;

D4. any records of transfer of those materials to an archive or other custodian;

D5. any destruction act (dokumentų naikinimo aktas) or other record documenting the disposal of worksheets, notes, search logs, or name-level files of that review; and

D6. any record identifying the organizational unit, archive, registry, researcher, or other custodian presently responsible for the retained name-level files generated during the review.

If a requested working record no longer exists and no record of its lawful disposal can be identified, please state that fact. The absence of such a record is a custody and provenance fact requiring explanation; this request does not treat it as proof of improper destruction.

Form of response requested

To avoid misunderstanding, I ask that the Centre respond item by item, using the labels in this request.

- Where a requested document exists, please provide it or identify the applicable disclosure procedure.
- Where it does not exist, please say that it does not exist.
- Where it once existed but is no longer retained, please identify that circumstance and apply D5.
- Where the Centre does not possess it, please state that fact and, if known, identify the institution that does.
- Where disclosure is restricted, please apply Part C.
- Where the Centre disputes a factual premise contained in this request, please identify the contrary evidence.
- Where the evidence remains uncertain, an answer stating that the matter remains unresolved is responsive.

A citation to a prior institutional conclusion without identification of the evidence underlying it will not answer a request directed specifically to methodology and source chain.

Requested written determination

I request a written, reasoned response addressing the existence and availability of the requested Ramanauskas-specific records; the methodology employed; the evidentiary category into which the Centre placed the Ramanauskas allegation; the treatment of contrary evidence; the unresolved chronology questions; the personnel-continuity inquiry; the treatment of retrospective testimony; the evidentiary treatment of the absence of a Soviet accusation; the precise reported Rukšėnas finding; the reproducibility of the Centre's conclusion; the records reflecting subsequent governmental use of that conclusion; the inventory of withheld records; and the custody of the review materials.

The issue presented to the Centre is not whether Adolfas Ramanauskas should be regarded as a Lithuanian hero. It is not whether Joseph Melamed was correct.

The question presented to the Centre is narrower: What did the Centre examine, what did it find, what did it fail to find, what methodology did it apply, and can its conclusion be reproduced from the documentary record?

The analytical terminology I may use in subsequent correspondence concerning this request is defined in Annex A. The sources and reported archival locators referred to above are scheduled in Annex B.

Respectfully,

Grant Arthur Gochin

Citizen of the Republic of Lithuania

Signed with a qualified electronic signature.

I am not a lawyer. This submission is a documentary, historical, and administrative request.

Annex A — Author-Defined Analytical Lexicon and Notice of Continuing Use

I provide the following definitions now because I expect that these analytical terms may be used in subsequent correspondence, publications, administrative submissions, and scholarly work concerning the Centre's response and the broader documentary record.

Providing the definitions at this stage serves several purposes. First, it removes any possibility of later ambiguity concerning what I mean when I employ these expressions. Second, it establishes the provenance and authorship of terminology that I have developed within my continuing documentary work. Third, it ensures that the Centre has been provided, in advance, with the complete meaning I assign to these terms rather than encountering an abbreviated label in later correspondence and being required to infer its meaning. Fourth, it permits future correspondence to use the defined terminology efficiently while allowing the Centre to refer back to the full definitions supplied here.

These are analytical terms created and formulated by me, Grant Arthur Gochin. They are not Lithuanian statutory terms, judicial doctrines, or terminology that I attribute to the Centre.

The Centre is not asked to adopt them. Their use is diagnostic. Whether any term ultimately applies to any particular institutional conduct will depend upon the documentary evidence, the Centre's methodology, the substance of its answers, the records it produces, any corrections or qualifications it makes, and the manner in which substantive questions are dispositioned.

A. Foti Doctrine — the Rewrite Imperative

The name, doctrinal formulation, seven-element structure, and analytical application described below are my formulation. Silvia Foti is the namesake and paradigmatic factual inspiration for the doctrine, not its author.

I formulated and named the Foti Doctrine, also called the Rewrite Imperative, in honor of Silvia Foti.

I named it for her because, as the granddaughter of Jonas Noreika, she confronted documentary evidence concerning her own grandfather and publicly challenged the heroic account she had inherited.

I first published the doctrine on 21 April 2026 in "The Foti Doctrine: The Holocaust Lithuania Won't Investigate."[14] In that publication I described the underlying condition as arising when a state chooses its preferred self-image over its documentary record.

The Foti Doctrine is a framework describing the conduct of states or state institutions whose documented history becomes materially irreconcilable with the historical self-image they seek to maintain.

Its central proposition is: The rewrite is not merely a byproduct of the refusal to reckon with the documentary record. The rewrite is the mechanism by which that refusal is sustained.

The doctrine begins from an evidentiary constraint. Archival records, contemporaneous documents, foreign archives, victim and witness testimony, judicial materials, and other independently preserved evidence cannot simply be made nonexistent. Where an institution

[14]Grant Arthur Gochin, "The Foti Doctrine: The Holocaust Lithuania Won't Investigate," Grant Gochin's Substack, 21 April 2026.

remains committed to a historical conclusion incompatible with such evidence, pressure may therefore shift from the evidence itself to the institutional account of the evidence: what is selected, omitted, emphasized, contextualized, reclassified, discounted, or subordinated.

The doctrine does not begin by assuming falsification.

It asks a testable question: What happens to evidence that conflicts with the conclusion the institution prefers or has previously adopted?

The doctrine therefore examines whether contrary evidence is:

- identified;
- preserved;
- disclosed;
- tested against favorable evidence;
- assessed according to equivalent evidentiary standards;
- incorporated into the resulting historical account; and
- expressly reconciled where a conflict cannot responsibly be eliminated.

The doctrine becomes potentially relevant where materially contrary evidence is omitted, selectively discounted, deprived of context, recharacterized so as to reduce its evidentiary force, required to satisfy a higher evidentiary threshold than favorable evidence, or subordinated to an already established heroic narrative.

My published formulation also identifies six recurring operations within the broader Rewrite Imperative:

- **Ignorance manufacture.** The relevant actors are represented as lacking knowledge notwithstanding evidence potentially bearing upon knowledge.
- **Innocence manufacture.** Agency is displaced through coercion, misunderstanding, incapacity, obedience, deception, or absence-of-participation formulations without equivalent examination of contrary evidence.
- **Heroic relocation.** Conduct in one historical period is displaced by later heroism, resistance, martyrdom, nation-building, or other conduct in another period, so that the later biography functionally dominates assessment of the earlier record.
- **Victim inversion.** The state's experience of occupation, repression, deportation, or national suffering becomes the dominant interpretive frame through which accountability for conduct against another victim population is diminished or displaced.
- **Foreign attribution.** Responsibility is predominantly or exclusively assigned to an occupying or foreign power while the conduct of domestic actors, police, administrators, organizations, formations, or political movements recedes from the account.
- **Scale minimization.** The magnitude, agency, specificity, or local character of conduct is reduced by euphemism, passive voice, anonymization, selective quantification, generalized terminology, or removal of identifiable actors.

The published formulation further states that these operations are carried out through permanent institutional machinery and are enforced through a seventh element:

- **Accountability asymmetry.** The state or institution possesses legal, administrative, historical, or disciplinary machinery capable of investigating, condemning, correcting, or sanctioning disputed historical conduct, but deploys that machinery asymmetrically. Conduct, speech, or historical claims compatible with the preferred national account may receive institutional protection, tolerance, exculpatory treatment, or no consequence, while challenges to that account may receive materially greater scrutiny, correction demands, investigation, sanction, or other adverse treatment. The diagnostic does not infer asymmetry merely from different outcomes; it asks whether equivalent standards and evidentiary thresholds are actually applied.

The seven elements are analytically separable; the presence of one does not establish the presence of the others.

The published formulation specifically identified heroic relocation as potentially relevant to the historical treatment of Adolfas Ramanauskas.

For purposes of this request, however, I do not assume that the Centre's Ramanauskas assessment satisfies the doctrine.

I ask instead: Did the Centre identify, preserve, assess, and reconcile contrary evidence concerning Adolfas Ramanauskas independently of his later anti-Soviet resistance status, state honors, national commemoration, or established heroic reputation?

The records requested in this submission should permit that question to be answered on evidence rather than assertion.

B. Selective Enforcement Index

The Selective Enforcement Index[15] is my analytical framework for measuring asymmetry between materially comparable historical speech, evidence, speakers, claims, and institutional treatment.

In its original formulation, the Index measures the asymmetry between those whom a state prosecutes under Holocaust-related speech law and those whom it does not. It compares the statements of protected insiders with those of prosecuted outsiders in order to test whether the operative variable is the content and evidentiary quality of the speech or instead the identity, status, institutional alignment, or position of the speaker.

The Index does not infer selectivity merely because two matters produce different results. A meaningful comparison requires examination of:

- the substantive proposition involved;
- the governing legal, historical, or institutional standard;
- the evidentiary basis;
- the decision-maker or relevant institutional structure;
- the treatment of contrary evidence;
- the evidentiary threshold applied;
- the procedural treatment afforded;
- the outcome or consequence; and

[15]Grant Arthur Gochin, "The Selective Enforcement Index," Grant Gochin's Substack, April 2026.

- legitimate differentiating variables capable of explaining the difference.

Only after those factors have been examined does speaker identity, institutional status, political alignment, or conformity with an established historical narrative become analytically relevant.

Bounded application in this submission. The Centre is not a prosecuting authority, and I do not use the Index here to allege selective prosecution by the Centre. In this submission, I use the same comparative method to test whether favorable and unfavorable historical evidence concerning the same individual is subjected to equivalent evidentiary standards.

The methodological question for the Centre is therefore: Does the Centre apply the same evidentiary threshold to evidence and historical propositions that enhance, protect, or preserve Adolfas Ramanauskas's reputation as it applies to evidence and propositions that impair, complicate, or qualify that reputation?

Relevant subsidiary questions include:

- whether favorable and unfavorable retrospective testimony receive equivalent source criticism;
- whether gaps in the archival record are treated identically regardless of which conclusion benefits from the gap;
- whether absence of incriminating evidence is assigned a different evidentiary meaning from absence of exculpatory evidence;
- whether "no evidence located" is ever converted into affirmative proof that conduct did not occur;
- whether favorable inferences require the same degree of corroboration as unfavorable inferences;
- whether institutional statements favorable to Ramanauskas receive evidentiary weight unavailable to materially comparable adverse evidence; and
- whether contradictory evidence is required to satisfy a higher threshold before affecting an established heroic account.

For purposes of this submission, the Index therefore tests consistency of evidentiary treatment. It does not presume the result.

C. Procedural Dismissal Catalogue

The Procedural Dismissal Catalogue[16] is my taxonomy for identifying and classifying circumstances in which documentary, historical, administrative, or legal challenges terminate without substantive examination of their merits.

In its original formulation, the Catalogue records fourteen procedural modes through which approximately thirty actions in my Lithuania-related corpus were disposed of without examination of the underlying documentary merits, including standing, jurisdiction, limitation, classification of state historical output as non-justiciable or merely informational, and other threshold mechanisms.

Its basic evidentiary principle is: A matter that has been procedurally disposed of has not necessarily been factually disproved.

[16]Grant Arthur Gochin, "The Procedural Dismissal Catalogue," Grant Gochin's Substack, 27 April 2026.

Within the broader analytical corpus I have expressed the proposition more strongly: **A system that survives only by declining to examine documents has conceded the merits.**

That latter sentence is my analytical conclusion. It is not presented as a proposition of Lithuanian procedural law or as a judicial finding.

"Conceded the merits" is used here as an analytical characterization of repeated non-merits disposition, not as a claim that Lithuanian law treats procedural dismissal as a legal admission.

The Catalogue distinguishes, among other things:

- **Procedural conversion.** A substantive evidentiary challenge is transformed into a correspondence, form, competence, or administrative-processing issue.
- **Informational-act classification.** A state historical conclusion is treated as merely informational or otherwise insulated from substantive merits review.
- **Standing or injury exclusion.** Review is denied because the requester is considered insufficiently personally affected, without determination of the truth or falsity of the historical proposition.
- **Jurisdiction or competence disposition.** A body declines substantive examination because another institution is said to hold responsibility.
- **Form or admissibility disposition.** The matter terminates through procedural vehicle, limitation, form, signature, venue, exhaustion, or another threshold ground.
- **Forum cycling.** A claimant is directed among institutions, each of which provides a procedural response but none of which decides the substantive documentary question.
- **Investigative or prosecutorial refusal.** An investigation is declined without an evidentiary determination equivalent to adjudication of the historical proposition.
- **Non-response or non-substantive response.** An institution processes or acknowledges a communication but does not answer the material documentary question presented.

The Catalogue does not characterize every procedural answer as illegitimate. Public institutions necessarily possess jurisdictional boundaries, document-retention rules, confidentiality duties, archival restrictions, and procedural requirements.

Its purpose is narrower: **to prevent a procedural non-answer from later being represented as an evidentiary answer.**

For purposes of this correspondence, therefore, I will distinguish a substantive response from a procedural disposition.

- If the Centre does not possess a requested record, it can say so.
- If the record did not exist, it can say so.
- If it once existed but is no longer retained, it can identify that circumstance.
- If another institution holds it, the Centre can identify that institution.
- If disclosure is restricted, the Centre can identify the legal or administrative basis of that restriction.
- If the Centre disputes the premise of a question, it can provide the evidence supporting the contrary proposition.

- If the historical record remains unresolved, the Centre can state that uncertainty.

But a response that merely says the matter has previously been studied, relies upon an earlier institutional conclusion without supplying its evidentiary chain, narrows the question so that its substantive premise is not answered, invokes institutional authority instead of methodology, or otherwise terminates the inquiry without addressing an answerable documentary proposition will be recorded as a procedural rather than substantive disposition.

D. Relationship among the three diagnostics

The three diagnostics address separate questions:

- **The Foti Doctrine asks what happens to contradictory evidence.**
- **The Selective Enforcement Index asks whether comparable evidence, claims, or speakers are subjected to equivalent standards.**
- **The Procedural Dismissal Catalogue asks whether the substantive evidentiary question is reached at all.**

Together they permit separate examination of evidence selection → consistency of treatment → procedural disposition. They should not be collapsed into a single accusation. Application of one does not establish application of another.

E. Status of the definitions and notice of continuing use

These definitions are provided to the Centre now deliberately. I expect further documentary correspondence concerning these matters as outstanding records requests are answered, and that such correspondence may use the terms in abbreviated form. The Centre will therefore already possess my full definitions and will be able to refer to this submission for their meaning.

For purposes of correspondence with the Centre, these definitions are fixed as of the date of this submission. If future correspondence refers to the Foti Doctrine / Rewrite Imperative, the Selective Enforcement Index, or the Procedural Dismissal Catalogue, the Centre should understand those terms according to the definitions supplied in this Annex unless I expressly state that I am using a subsequently revised definition. If I subsequently refine or expand a definition, I will identify that change expressly rather than silently attributing the later version to this submission.

I ask that the Centre retain this Annex with the administrative file concerning this request so that future references to these terms can be read against the definitions actually provided.

This notice is intended to make future correspondence more precise, not more adversarial. The Centre will not be asked in future correspondence to infer what those terms mean. It has the definitions now.

Nor does the use of one of those terms in future correspondence establish its factual application merely by naming it. Any application will be tied to the documentary conduct or institutional response being described.

Annex B — Source schedule, reported archival locators, and known locator conflicts

Locators marked "reported" are reproduced as printed in the cited secondary source and have not yet been verified by the author against the original records. Known conflicts are preserved and not resolved by assumption.

Published and institutional sources

- MEL-LGGRTC-01, request of 25 September 2026 (footnote 1).
- Embassy of the Republic of Lithuania to Canada, official biography of Adolfas Ramanauskas – Vanagas, https://ca.mfa.lt/en/news/71/adolfas-ramanauskas-vanagas:978 (15 July 1941 disarmament).
- Mindaugas Jackevičius (DELFI.lt), interview with Darius Juodis, republished by LRT, 3 November 2017, https://www.lrt.lt/naujienos/lietuvoje/2/192096/i-miska-a-ramanauskas-vanagas-isejo-neistveres-kgb-reikalavimo-sekti-mokinius.
- Delfi.lt, 25 October 2013, report on the Centre's study of the Association list (Lithuanian original and English translation, footnote 4).
- Mindaugas Pocius, Genocidas ir rezistencija 1(51) (2022), pp. 7–38, https://journals.vu.lt/gr/lt/article/view/34886 (passage not yet pinned).
- Evaldas Balčiūnas, Defending History, 13 May 2019, https://defendinghistory.com/more-evidence-of-adolfas-ramanauskass-leading-a-hitlerist-militia-in-early-days-of-lithuanian-holocaust/99094 (secondary source reporting the 1949 service record, the cooperative-board minutes, and the Alytus County plan).
- Evaldas Balčiūnas, "Footprints of Adolfas Ramanauskas-Vanagas in the Mass Murder of the Jews of Druskininkai," Defending History, English version 2014, https://defendinghistory.com/footprints-adolfas-ramanauskas-vanagas-mass-murder-jews-druskininkai/65177 (secondary source reproducing text it attributes to the Centre; attribution unverified).

Reported archival locators

- **Police report, 18 July 1941 (Jakavonis formation, 38 men).** LCVA f. R-1436, ap. 1, b. 29, l. 67. Reported.
- **Partisan service record compiled 30 December 1949.** Printed as "LYA F. K-1 ap. 58 b. 44618-3 T. 1 0 l.111-113." Reported. Conflict: volume designation ambiguous (1, 10, or transcription artifact).
- **Similarly titled service record dated 30 March 1949.** Volume 19, leaf 266, attributed through a different secondary citation. Reported. Conflict: relationship to the 30 December 1949 record unresolved (separate record, variant, or transcription error).
- **Cooperative-board minutes, summer 1941.** Printed as "F. R-1346, a. 1, b. 24, l. 4." Reported. Conflict: Druskininkai police files cited elsewhere are in fond R-1436.
- **Alytus County security commander's plan.** LCVA f. R-1436, ap. 1, b. 29, l. 12–14. Reported.
- **Statement of Adolfas Ramanauskas in Soviet custody, 1957 ("company," at times 18 men).** Locator not controlled by the author.
- **Testimony of the witness Visockas, 1957.** Locator not controlled by the author.